

Ubojca vsak četrtak in velja
s poštnino vred ali v Mari-
boru s pošiljanjem na dom
za celo leto 32 Din, pol leta
18 Din, četrt leta 8 Din. Izven
Jugoslavije 64 Din. Naročnina
se pošlje na upravništvo
«Slov. Gospodarja» v Mari-
boru, Koroška cesta št. 5. —
List se dopošilja do odpo-
vedl. Naročnina se plačuje
v naprej. Tel. interurban 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru,
Koroška cesta št. 5. Rokopisi
se ne vračajo. Upravništvo
sprejema naročnino, inserate
in reklamacije.
Cene inseratom po dogovoru.
Za večkratne oglase primeren
popust. Nezapre reklamacije
so poštnine proste. Čekoval
račun poštnega urada Ljub-
ljana 10.603. Telefon inter-
urban 113.

6. številka.

Maribor, dne 10. februarja 1927.

61. letnik.

Kako je z novo vlado v Beogradu?

Beograd, 6. februarja.

Nepričakovano, kakor strela z jasnega, smo dobili pred dnevi novo vlado, v kateri imamo tudi Slovenci tri ministre. Radič je radi svoje blebetavosti in vihravosti postal nemogoč. Nihče ne mara zanj. Dve leti je bil Radič s svojimi poslanci v vladi, a ni dosegel za ljudstvo niti trošnice. Samostalnih demokratov tudi ne marajo. Njih voditelja Pribečević in Žerjav sta povsod zgubila ves kredit. Davidovičevi demokrati in Spahovi muslimani bi sicer šli v vlado, ali z radikali si niso posebno dobri. Druge male stranke pa nič ne pomenijo.

Radikali so torej bili primorani priti k Slovincem in povabiti poslance Slovenske ljudske stranke v vlado. Naš voditelj dr. Korošec je radikalom in predsedniku vlade na ravnost povedal: Mi stopimo v vlado, ali ne na tak način, kakor je to storil Radič. On je prodal svojo republiko, odstopil je od zahtev ljudstva, samo da je dobil 4 ministre. Slovenska ljudska stranka pa od svojega krščanskega, slovenskega, gospodarskega in socialnega programa ne odstopi. In vladni ljudje niti zahtevali niso, da naj mi kako točko našega programa zavrzemo. Samo Radič je še v zadnjem hipu skušal pri kralju na dvoru hujskati proti nam radi našega krščanskega svetovnega naziranja. Ali njegovo ovadustvo mu nič ni pomagalo. Zletel je iz vlade.

Samostojni demokrati, Radičevci in socialisti pišejo sedaj po svojih listih: »Nova vlada se ne bo držala, ker nima dovolj večine. «Jutro» je že z debelimi črkami razglasilo: »Nova vlada bo jutri padla. . . . Ali ravno nasprotno je res. V petek, dne 4. februarja, popoldne je bila prva seja narodne skupščine pod novo vlado. Nasprotniki so že kričali: Vlada bo 4. februarja padla. In kaj se je zgodilo? Pri glasovanju se je pokazalo, da ima naša vlada lepo večino. Glasovalo je 251 poslanev. Od teh je bilo v vlado 148, a proti vladi samo 103. Torej celih 45 glasov večine je imela vlada. Samostojni demokrati, osebno Pribečević, Žerjav in Pivko so se zelo kislo držali, ko so zvedeli, da so propadli.

Cela skupščina šteje 315 poslancev. Od teh ima vladna radikalna stranka 141 in Slovenska ljudska stranka (Jugoslovanski klub) 20, torej 161 poslancev. Nemci, ki so izjavili, da bodo šli z vlado, imajo 5 glasov. Tako šteje vladna večina 166 poslancev, a opozicija 149. Pomisliti pa moramo, da opozicija ne drži skupaj. Osebno Hrvatov manjka vedno po 30 do 40. Radikali in Jugoslovanski klub pa sta sklenila, da morajo poslanci obeh strank biti vedno pripravljeni in se udeleževati sej. Tako je vlada na dobri podlagi. Ni pa izključeno, da bo še katera druga mala stranka pristopila k večini.

Glavno vprašanje pa pride sedaj: Ali bomo mogli v novi vladi doseči kaj ugodnosti za naše kraje? Resnica je, da čudežev tudi naši ministri ne bodo mogli delati. Od 18 ministrstev imamo mi samo 3. Celih osem let se je slabo gospodarilo. Radi tega čaka našo vlado težka, zelo težka služba. Državne kase so prazne, dolgovi na milijarde, krivica je gospodovala na vseh koncih in krajih, davki so neznosni, ljudi brez kruha je na stotine, nezadovoljnost povsod, kamor se obrneš. Ne mislite si torej, da se bo kar v enem tednu ali v treh mesecih vse na bolje obrnilo. Ali polagoma bomo skušali krivice popraviti in izboljšati osebno žalostne gospodarske razmere.

Naši ministri se vsak dan posvetujejo z našimi poslanci, kaj je najbolj nujno potrebno. Vlada je že sklenila, da se zmanjša dohodninski davek tako, da se mali in srednji kmeti kolikor mogoče zavarujeta. Zaostale davke se bo lah-

ko plačevalo z 20%nimi boni (ki ste jih dobili pri žigosanju kronskih bankovcev). Znižala se bo carina za kmetijske in ljudske potrebščine. Minister Kulovec je izdal odlok za pomoč živinorejcem itd.

Vlada je pokazala dobro voljo, ljudstvo pa naj ima nekoliko potrpežljivosti in polagoma se bo dalo marsikatero krivico popraviti.

V četrtek, dne 10. februarja, se bodo začele redne seje narodne skupščine. Razpravljalo se bo o državnem proračunu. Nasprotniki se pripravljajo z vsemi štirimi, da bi vrgli novo vlado. Upamo pa, da se jim to ne bo posrečilo. F. Z.

Popraviti hočemo grehe drugih.

Samostalna demokratska stranka pod vodstvom Svetozarja Pribečevića in dr. Žerjava nosi glavno krivdo za razmere, ki vladajo v naši državi, osebno v Sloveniji. »Jutro« sedaj v vsaki številki poje žalostno pesem o teh razmerah. Noče pa priznati, da je demokratska stranka tista grešnica, ki je zagrešila vse te obžalovanja vredne prilike.

Samostalni demokratje so Sloveniji naleteli verige do skrajnosti izvedenega centralizma. Te težke sponje čutijo v naši ožji domovini vsi sloji in stanovi. Kmet, obrtnik, delavec, uradnik, vsi omahujejo pod težavo bremen, ki so jih napravili na njihova ramena centralistične stranke, — med njimi osebno samostalna demokratska stranka.

Da je Slovenija v političnem oziru brez prava in upliva, da so izginele iz Slovenije vse tiste avtonomne pravice, ki smo jih Slovenci nekdaj imeli, da moramo v naši domovini brez ugovora sprejemati učitelje in uradnike, ki nam jih pošilja beogradska vlada, da moramo plačevati velike davke in dajatve, ne da bi naše ljudstvo od njih imele primerne koristi, vse to so zakrivali demokratje in samostojni kmetijci s svojo nesrečno politiko.

Ako se sedaj demokratski listi v Sloveniji pritožujejo zoper te žalostne razmere, ako jih barvajo v črnih bojah, zvenijo njihove besede kakor zasme brezvestnih zločincev, ki se po storjenem zločinu krohotajo ter zasmehujejo tiste, katerim so prizadeli škodo. Naše ljudstvo dobro pozna te politične zločince, kateri so ga oropali političnih in samoupravnih pravic ter so ga na gospodarskem polju pahili v brezno, iz katerega sedaj prosi pomoči in rešitve. K tej ogromni škodi, ki jo je našemu narodu prizadel brezvestna politika »Jutrovec« in »Domovinašev«, se tudi pridružujejo izgube našega narodnega premoženja, povzročene po raznih demokratskih podjetjih, kakor n. pr. po Slovenski banki. Izgubljeni stotisoči in milijoni s trdimi žulji slovenskih ljudi zaslužnega denarja dokazujejo brezvestno postopanje kolovodij samostalne demokratske stranke.

Naše ljudstvo težko nosi sponje, s katerimi so ga politično zavezali demokratje, ter omahuje pod težo bremen, katerih glavni povzročitelji so demokratje. Slov. ljudska stranka je stopila v vlado, da stori, kar se stori, da v ublažitev razmer in olajšanje bremen, ki jih po krivdi dr. Žerjava in Puceja nosi Slovenija. Naše stranke ni vodila želja po tem, da nekaj naših poslancev postanejo ministri. Tako delajo nasprotni stranke, pri kojih so merodajni samo sebični nameni.

Našo stranko je doslej, dokler smo bili v opoziciji, vodila skrb za pravice in koristi Slovenije. Ista skrb nas vodi tudi sedaj, ko smo stopili v vlado. Mi hočemo pokrajinskim samoupravam, ki so po volitvah v oblastne skupščine stopile v življenje, omogočiti življenje in delovanje.

za pasom; bil je tam Klimek Zarucki iz Zubuhega, fant gladkega in skoro dekliško nežnega obličja in posebno vešč v ropanju: bil je tam Jasjek Vala z Valove gore, ki je znal preskočiti plot, ki je bil tako visok kot on sam, znamenit plesalec in tat; bila je tam Zoška Mocarna, vdova po Kubi Pitonju, in Joahim Topor Jasica z Grobega, njen stric, kakih osemdeset let star dedec, a še krepak in drzen in neprekosljiv volovski tat; imenovali so ga Gacka (netopir), ker je mnogo hodil po noči.

Ti so privezali vola k steni, jima gobce zavezali s cunjami, da bi ne tulila, napravili ogenj in zaklali kostruna, da bi se pokrepčali. Jed je pripravljala Zoška, a Kaminski tega ni čakal, ampak je surovo meso rezal z nožem, ga potresal s soljo in kar tako tlačil v usta. Ko je bil pogoltnil kos, je nagnil steklenico z žganjem in pil tako, da je bilo prazne pol druge steklenice, predno si je bil utešil glad. Tako je »kuhal v sebek. Videti mu pa ni bilo kar nič, kajti je bil zdrav in močan.

Ko je bilo meso kuhano in so se bili vsi najedli, so polegali okrog ognja in si zažgali pipe, Zoška prav tako kot drugi. Malokdo je znal izpuščati take kolobare dima kot ona.

Zvezde so že prihajale na nebo in svetile noter skozi špranje v strehi.

Bil je topel večer v juniju, sem od gora je popihaval veterček in šumel po drevju tako veselo, kakor bi bil vesel lastnih kril in leta.

Joahim, ali Johim Topor Jasica Gacek, je ležal blizu ognja, ker se je rad grel tudi v topli noči. Držal se je še stare šege, kajti na vratu je nosil še vedno niz kamenčkov in koščice, na glavi pa visoko. Šiljasto ovčjo kučmo, ovito z vrsto majhnih školjk. Glavo je imel podobno glavi čuka z

Edini cilj nas vodi, in ta je: pravo in blagor slovenskega ljudstva. Temu cilju je namenjeno sodelovanje naše stranke v vladi. Tisti trenutek, ko bi se prepričali, da tega cilja v vladi ne bi mogli doseči, ve naša stranka, kam mora iti in kaj ji je storiti.

Ob 1100-letnici rojstva sv. Cirila.

V lepih krajih, kjer prebiva naš slovenski narod, stoje prav na gosto, po dolinah in bregovih, celo na najvišjih vrhovih spomeniki krščanske kulture, naše cerkve. Te cerkve so ognjišče vsega narodovega življenja. Tu je naš narod črpal in bo še nadalje črpal nedeljo za nedeljo in še na praznike vmes svojo moč in silo svojega življenja. Dokler bodo stali ti spomeniki — naše cerkve, dokler se bode naš narod zbiral v njih, toliko časa bo tudi živel naš narod, ker ga bo redila in hranila krščanska narodna omika.

Prav pa je, da se spomnimo večkrat, vsaj vsako leto enkrat, prav je, da se spomnimo letos še prav posebno na tista dva brata, ki sta polagala po naših krajih temelj naše krščanske narodne omike. Bila sta to brata sv. Ciril in Metod. Ko letos mineva 1100 let, kar je dobri Bog poklical v življenje zidarja, ki je najgloblje kopal te temelje v naših krajih, sv. Cirila, naj tudi v »Slov. Gospodarju«, ki je že nad 60 let v službi krščanske narodne omike, proslavimo ta jubilej! Naj obnovimo na tem mestu, kar so nam za ta jubilej napisali v skupnem pastirskem listu naši škofje, nasledniki sv. Cirila in Metoda:

V vrsti svetih jubilejev, s katerimi je Gospod tako obilno blagoslovil naše dni, se s krščanskega Vzhoda bliža jubilej, nam posebno drag in ljub. To je poseben jubilej vprav slovanskih katoliških narodov. Jubilej, v katerem je združena naša verska katoliška slava in naš narodni ponos.

Ob koncu leta 826 ali v začetku leta 827 je bil v mestu Solunu rojen sv. Ciril, eden izmed dveh bratov-apostolov slovanskih. Torej praznujemo 1100letnico našega apostola sv. Cirila . . .

Sv. Ciril je bil glava in duša slovanskega misijonskega delovanja naših apostolov. Torej ob 1100letnici sv. Cirila po pravici slavimo spomin obeh slovanskih apostolov.

Cerkvena edinost, verska edinost Slovanov, to je duhovna oporoka naših svetih apostolov. Ta misel je vodila njuno delovanje. Ta želja je nagibala rimske papeže, da so potrdili njuno apostolsko delovanje . . .

Sveta brata sta bila apostola božjega kraljestva med slovanskimi narodi. To kraljestvo božje sta ona nam zapustila kot dedščino. In skrb za to kraljestvo božje, to je zahteva naše hvaležnosti njenemu spominu.

Toča, bratje v Kristusu, to njuno delo je pokvarila človeška zloba. V njive slovanskih narodov, v katere sta ona sejala seme božje resnice in cerkvene edinosti, je vsejal sovražnik, hudobni duh, zmoto in razkol. Žalostni cerkveni razkol je potegnil za seboj tudi velik del krščanskih slovanskih narodov, katerim sta sveta brata oznanjala božjo besedo. Ne toliko po svoji krivdi, kolikor zaradi nesrečnih razmer in tujih grehov se danes še celi bratski slovanski narodi nahajajo izven materinskega naročja svete in vesoljne katoliške Cerkve. In kot bridka rana že vedno

velikimi, ven štrlečimi očmi, in dolgi zalisci so mu obdajali glavo v velikih kodrih. Spominjal se je mnogo starih stvari in še od mladih nog se je spominjal loka v koči na steni, s katerim so svoj čas njegovi predniki hodili na lov. Do poznih let je znal tako ročno metati sekuro, da je odsekal vejo, katero je hotel. V tej umetnosti mu je bil enak samo rajnki Zgornji Košla.

Starši so mu zapustili nekaj posestva, njiv in živine, ki se je pasla poleti po Vaksmundski hali, jeseni pa po zasekah okrog Toporovih jezer; on je imetje razširil, a je napravil to neumnost, da je vse razdal otrokom, ko so odrastli, in otroci, namesto da bi bili skrbeli zanj, kakor so obljubili, so ga pognali od hiše. Zato se je potepal in največ družil z razbojniki, kajti čeprav je bil star in ni bil več bogve kako močan, se je lahko kosal z mladei v hoji in tudi v teku, razven tega pa je imel posebno izkušnost v kraji, ki si jo je bil pridobil od mladih nog vse svoje dolgo življenje.

»Še osemnajst let nisem bil star«, je pripovedoval, »ko sem že utekel k njim, tako me je vleko. Škoda se mi je zdelo posedati doma, kadar sem šel, da gre kdo ropat — Bog nas varuj! Pri Goseničjih ribnikih je bil pastir Jan Bircož, s tem sem šel prvokrat. Ta nikdar ni vzel s sabo orožja, ampak samo gravo palico, a kadar jo je zavihtel — hej! prijatelj! — takrat je vselej odletelo od njega nekaj gozdarčkov. Ni ga bilo hetmana, kot je bil on . . . On je bil prvi, ki sem z njim hodil ropat. Že dolgo je . . .«

Tisti večer je bil Johim Gacek slabe volje.

»Otroci so me zapodili, ponoči se vlačim okrog, Gacek (netopir) mi pravijo«, je pripovedoval. »Imel sem štiri hčere in pet sinov, trije otroci so umrli, šest jih pa še živi, ena hči in sinovi. Vnučkov in pravnukov imam pol kope,

Rokovnjaška koča.

Poljski spisal Kazimir Przerwa-Tetmajer; preložil Al. Benkovič.

»Tega mu pa nisem povedal, kakšen medved je to in kje je; kaj bi pa tudi angel razumel o lovu?«

On pa pravi: »Naj se zgodi po tvoji volji! Le ostani še in pojdi nad medveda.«

In se je dvignil na perutnicah in odletel skozi streho.

»Se vprašati ga nisem utegnil, kako mu je ime, ali Serafin, ali Kerubin, ali kako drugače, in pa še zahvaliti se mu nisem mogel. Zletel je ven skozi streho, da je kar zamrgolelo. Bog je pa vendar odločil drugače, kakor sva se bila zmenila z angelom, kajti ubil sem tistega medveda, ko sem malo okrevljal po tisti krogli, in na svatbi sem bil in še zdaj živim in mogoče, da bom še živel leto ali dve.«

Bolj čudne prikazni Samek ni imel, samo nekoč se je srečal z menihom pod Hinčevimi jezeri. A ta prikazen mu ni rekla ničesar, samo mimogrede mu je s svetiljko posvetila v obraz in šla dalje.

»Človek bi bil rekel, da ne hodi, ampak plava, samo z nogami je mihal pod kuto. Brado je imel do pasa in oči, kakor bi bile z belino prevlečene. Šiljasta kapa je pomigala menihu na glavi na vsak korak. Rdečo, lepo svetiljko je nosil v roki. Videl sem ga iti tja doli k Popradskemu. Kmau nato je bila povodenj na Vahu in v Ružomberku so utonili trije ljudje in en pes.«

V tisti rokovnjaški koči je nekoč počivalo petero ljudi, ki so bili v Koperšadih pod Gavranom ukradli dva vola in kostruna. Bil je tam Mihael Kaminski od Belega Dunajca, kateri je celo v cerkev v Poronini hodil s krivcem

stoletij teži ta razkol Cerkev božjo. In stoletja že Cerkev vzdihuje po velikem dnevu obnovitve cerkvene edinosti med krščanskim Vzhodom in katoliškim Zahodom, »da bodo vsi eno« (Jan 17, 21).

In danes se klic po tem velikem dnevu oglašja s podvojenjo močjo in gorečnostjo. Ko sovražniki svetega Križa z divjim sovraštvom besne proti vsemu, kar nosi na čelu Kristusovo ime, se morajo tudi vsi Kristusovi verniki zediniti v edinosti Kristusove vere in ljubezni. Vsi veliki možje svete Cerkve dandanes molijo in delajo, da čimprej zopet zasvita veliko jutro sprave. Kristusovi namestniki na Petrovem prestolu vedno bolj upirajo pogled na kršč. Vzhod in kličejo vse verne sinove svete Cerkve, da za to božje delo zastavijo svoje najboljše moči.

Slovanskim katoliškim narodom, nam je pred vsem namenjeno njihovo vabilo. Za naše brate gre pri tem, za njihovo neumrjočo dušo, za veje istega debla, na katerem smo tudi mi rastli.

Mi moramo pred vsemi drugimi delati, da se čimprej doseže cerkveno edinstvo z našimi vzhodnimi brati, da uresničimo sveti namen naših slovanskih apostolov, za katerega sta ona živela in umrla, in za katerega gotovo tudi še danes neprestano molita pred božjim prestolom v nebesih.

Bratje! Pridružimo se vsi temu svetemu apostolskemu delu!

Pri katoliških slovanskih narodih se je živo razmahnilo ciril-metodijsko gibanje za cerkveno edinstvo. Tudi mi ne smemo biti zadnji. Nam je Previdnost božja namenila častno nalogo, da naj bomo most, po katerem bi k cerkvenemu edinstvu prišli naši najbližji bratje po krvi in rodu.

Zavedajmo se vsi te velike in zgodovinske svoje naloge! Umevajmo in poslušajmo klic časa!

Zdi se že, da se že polagoma svita zora novega dneva. Blizu smo drug drugemu, da se moremo med seboj seznaniti in spoštovati. Padle so meje, ki so nas stoletja delile in ustvarjale ozračje predsodkov in nezaupanja. Mnogi slovanski bratje so od blizu spoznali in začeli ceniti katoliško Cerkev. Katoliška ljubezen do njihove nesreče in bede je zgradila mostove do njihovih src.

In dozdeva se, da se že opažajo sadovi. Vedno bolj pogosto se slišijo prijazni glasovi o katoliški Cerkvi in klicu po spravi.

Primimo, bratje, roko, ki se nam nudi!

Jubilej sv. Cirila naj bo prerojenje apostolstva in vne-me za veliko delo cerkvenega edinstva z našimi vzhodnimi brati v Kristusu!

Vsak, dragi verniki, more in mora sodelovati pri tem delu!

Zelo nujna dobrodela ustanova.

Živimo v dobi socialnega in dobredelnega udejstvovanja. Na vseh poljih lečijo usmiljene roke rane, ki jih prizadevajo ubogemu človeštvu današnje obupne socialne in gospodarske prilike. Po mestih, trgih in vaseh se dvigajo dobrodelni zavodi vseh vrst, otroški domovi, zavetišča za mladino obojega spola, ljudske kuhinje za stradajoče revne sloje, hiralnice in druge brezštevne ustanove. Osnovni so zelo dobrodela društva za izseljence v inozemstvu. Njen namen je, da se brigajo za naše Slovence v inozemskih deželah, da duševno in gospodarsko ne propadejo.

Dočim mi skrbni Slovenci na vseh poljih razvijamo toliko delavnosti, da rešimo svoje ljudi tudi v daljnih tujih deželah, nam naši ljudje marsikje v naši domovini propadajo. To velja posebno za južne kraje naše države, kamor se selijo naši ljudje v vedno večjem številu.

V Beogradu n. pr. število priseljencev se Slovencev tako raste, da sami Beograščani pravijo, da jih bo kmalu več nego v Ljubljani. Posebno je številen dotok naših de-

klet v Beograd. Trumoma prihajajo v glavno mesto naše države iskat si službe. Žal, da ni nikogar, ki bi se za te slovenske deklice v Beogradu zavzel in jim nudil zatočišča v težkih нравnih in socialnih nevarnostih velikomestnega življenja.

Koliko tih tava brez službe in brez strehe po mestu in koliko se jih na ta način popolnoma telesno in duševno zgubi! Koliko jih iz poštenih slovanskih deklet postane takih, da se še imenovati ne sme.

Zadnji čas je, da se pobrigamo mi Slovenci, ki znamo toliko žrtvovati za daljne afriške in kitajske misije, za svoje najpotrebnejše svojce, ki tako hudo stisko trpijo! Najti se mora denar, potrebna sredstva in primerni ljudje (najbolje kak ženski red), da se postavi nujno potrebno zavetišče in dom za deklice, kamor bi se zatekle, dokler ne dobijo poštene službe. Dovolj dolgo, smo bili brezbržni, čas je, da vzamejo zadevo v roke tisti, ki so za to poklicani, in s pomočjo nas vseh Slovencev ustanove potrebno dekliško zavetišče za Beograd.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Vlada radikalov in SLS — močna vlada. Ko se je sestavila sedanja vlada, v kateri sta najmočnejša srbska in najmočnejša slovenska vlada, se je trdilo najprej, da vlada nima večine. Prešteli so vse bolnike iz sedanje vladine večine, a so se zmotili, zelo zmotili. Če bi vsi poslanci prišli v narodno skupščino, ima sedanja vlada 17 glasov večine. Ker pa se to ne zgodi, pač pa redno manjkajo poslanci iz obeh skupin, bo vlada skoro redno imela še večjo večino. Tako je pri prvem glasovanju v petek, dne 4. t. m., imela 45 glasov večine. Za vlado so glasovali tudi Hrvati in sicer skupina dr. Nikića in nemški poslanci. V tem oziru se ni bati nikakega presenečenja.

Sedanja vlada — delovna vlada. Komaj da so naši ministri prevzeli delo v ministrstvih, že se je pokazalo, da bo sedanja vlada vse drugače delovna kot je bila RR vlada. Poleg proračuna, ki je že dotiskan in se ne da na njem samem dovolj izpreminjati, bo razvila sedanja vlada poseben gospodarski program, za katerega bo zahtevala posebno pooblastilo od skupščine. Na podlagi teh pooblastil bo vlada uredila olajšanje davčnih bremen, oskrbela bode cenjen kredit za pospeševanje kmetijstva, obrti in trgovine ter industrije. Na drugi strani bo takoj prešla na delo da se zmanjšajo izdatki, da se varčuje, kjer je le mogoče, pri komisijah, dobavah itd. Delo je velikansko, a vlada ga upa izvršiti, ne sicer v enem mesecu, pač pa v najkrajšem času, kar je mogoče. Pri tem delu ji bodo pomagale oblastne skupščine, katerim bo sedanja vlada dajala podpore, da bodo mogle delovati.

Naši ministri za našo ljudstvo! Dr. Kulovec je na posredovanje narodnih in oblastnih poslancev odredil, da se naj takoj preide na pomoč onim kmetom, ki jih je zadela nesreča zaradi metuljavosti goveje živine v mariborski oblasti. Dočelil je prvi znesek, ki je bil sploh še na razpolago, v ta namen in naročil, naj se takoj pošljejo v kraje, kjer je živina okužena, živinozdravniki, ki naj poskrbijo, da se ta nevarna bolezen omeji. Minister inž. Sernec je predložil ministrskemu svetu že precej načrtov za izvršitev raznih del v Sloveniji. Ministrski svet je njegove načrte odobril. Dr. Gosar je pripravil vse potrebne izpremembe na polju socialne politike, ki se naj prilagodi sedanjim gospodarskim razmeram radi izdatnejše zaščite in zavarovanja delavstva.

Kdo bi še rad v vlado? Da se bo Radič iztrezil in zopet sili v vlado, je bilo razumljivo. In to je tudi po nekaj dnevih storil. Če pa ga bo sedanja vlada pritegnila, je pa malo verjetno, ker s tem neresnim človekom ne marajo sodelovati ne radikali in ne SLS. — Zelo zanimivo je tudi, da se ponujajo vladi samostojni demokrati. Pravijo, da so oni zastopniki Hrvatov. Ponujajo tudi dr. Žerjava, da ga izženejo iz svoje stranke in ga pustijo na cedilu, ako SLS to kot pogoj zahteva. S to ponudbo pa seveda ne bo nič, ker je SDS ravno tako nezanesljiva kot Radičeva stranka. Vlada sama pa ne potrebuje nobene nove sestave in bi jo izvršila le, če bo to v korist države in državljanov, da bi se čimprej in čimboj uspešno rešila gospodarska kriza, ki nas tlačí.

»Hej, Luščikova Bleskotca, Jozek in Stašek, to sta vam bila drugača fanta . . . Ta dva sta postavila to rokovernjaško kočjo . . . To sta bila »hlopa« . . . Luščikova Bleskotca . . . Nekoč sta ne daleč od Kokave napravila tak žar, da je objel vse nebo . . . Haj!«

»Luščikova Bleskotca! Hej! Ko bi vsaj enega mogel poslati k sinovom gruntarjem . . . Baba posteljo greje . . . Bogme . . . Kako bi se posvetilo.«

Nag'o se je dvignil z ležišča.

»Grem.«

»Kam?« so vprašali tovariši.

»V Grobo.«

»Zakaj?«

»Pri otrokih bom prenočil. Zdravi ostanite, dragi moji!«

Predno so se ozrli, je že odšel. Zahreščalo je grmovje za kočjo, zašumela je trava — Izginil je v gozdu.

Kaminski in Vala spe. Gluha noč je bila. Zoška Mocarna, ki je ležala poleg Zaruckega, kajti on je imel rebra kot iz jekla, ga je dregnila in rekla: »Klimek, poglej! Zarja je na nebu, ali kaj? Saj se še ne svita. Voz stoji še visoko na nebu.«

Klimek pogleda in pravi: »Žari se! Nekje goril! In je zopet zaspal.

A Zoška Mocarna je videla skozi strešne šperovce, kako je žar rastel in zalil nebo z grozno rdečico, da so zvezde ugašale.

Gacek se je spomnil Luščikovih Bleskotcev. Nekje v bližini gori.«

Drugega dne, ko je bilo že svetlo, se je Mihail Kaminski baš pritoževal, da mu je Gacek zvečer izpil žganje,

V DRUGIH DRŽAVAH.

Nova vlada v SHS in sosednje države. Vest, da se je sestavila vlada brez Radiča, je vzbudila v sosednjih državah veliko pozornost. Nasprotniki vlade so pričakovali, da bodo sosednje države to obsojale, ker se je odklonilo Radiča kot predstavnika Hrvatov. Pa se to ni zgodilo. Ravno nasprotno. Sosednje države so te izpremembe, ko se ne be vlada v šestih mesecih šestkrat nagibala zdaj sem, zdaj tja, vesele, ker vedo, da imajo opraviti z resnimi ljudmi. Presenečenja, kot smo jih pod RR vlado doživljali, so zdaj izključena.

Bojevita Italija. Ker hoče Anglija mirno rešitev na Kitajskem, pa to Italiji ni všeč. Zato Italijani zelo silijo Angleže, naj se začne z vojaškim posredovanjem na Kitajskem. Pa bogve, če se Italija tu ne bo opekla.

Med Anglijo in Rusijo bo prišlo do spora — radi Kitajske. Angleži so slutili, da so jim na Kitajskem Rusi skuhalo to vročo juho, ki jo morajo zdaj požirati. Angleška je že pred leti nastopala zoper Rusijo, ker se je je bala, zdaj pa je morala nastopiti, ker je tudi Rusija že začela očitno nastopati zoper Anglijo. Anglija bo odpovedala trgovsko pogodbo z Rusijo, bo pretrgala vse vezi z njo ter začela organizirati obmejne države v Evropi zoper Rusijo. Pričakovati je, da se bosta ta dva velika huda spoprijela, da bosta iz dosedanjega skritega boja prešla v javen boj, ki se bo vršil na gospodarskem polju, končal pa na krvaven bojišču, ki bo predvsem v Aziji, na Kitajskem, v Indiji.

Na Rumunskem se vrši boj za prestolonasledstvo. Bivši prestolonaslednik Karl je bil odstavljen kot tak in je tudi sam pristal na to, a hoče zdaj zopet to pravico nazaj. Sedanji kralj Ferdinand je hudo bolan, zato je zadeva prestolonaslednika še bolj pereča. Časopisi o zadevi ne smeje ničesar poročati, ker tega ne dopusti kraljica, ki hoče regentstvo dobiti v svoje roke. Taki boji vedno zelo škodujejo državi in črpajo vse moči, da jih ni mogoče uporabljati v korist ljudstvu.

Nemška vlada ima večino. Zelo težko se je sestavila sedanja nemška vlada, a konečno se je to vendar posrečilo. A vlada je imela le 3 glase večine, če bi prišli vsi poslanci, ker pa vseh nikdar ni, je vlada pri prvem glasovanju dobila precejšnjo večino in bo lahko mirno delovala.

Amerika ponuja denar. V svetovni vojni je ostala kot zmagovalka pravzaprav le Amerika, kajti ona je zaslužila ogromne svote in spravila v svoje mreže gospodarske odvisnosti tudi države zmagovalke. Ker je zdaj Francija v zadregi in išče posojila, je Amerika začela ponujati denar Franciji, katera bo, hočeš nočeš, sprejela ponudbo.

Kaj je novega?

Cenjenim naročnikom! Prišel je čas, ko se ustavlja »Slovenski Gospodar« vsem tistim, ki še niso obnovili naročnine. Predno list ustavimo, napravimo na ovitek moder križ, ki cenj. naročnikom kaže, da naročnina še ni poravnana. Položnice so vsi naročniki prejeli že v začetku decembra. Če je komu potekla naročnina, mu še pošljemo štiri do pet števil, nato pa list ustavimo, ako se naročnina med tem ne poravna. Nekateri cenj. naročniki s takim postopanjem sicer niso zadovoljni in postanejo nevoljni, če se jim list ustavi, češ, bomo že plačali, vendar mi imamo celo razpošiljanje tako urejeno, da ne moremo drugače postopati. Zato uljudno prosimo vse naročnike, da vsaj nekaj naročnine takoj pošljejo, ko dobijo moder križ. — Če se nam primeri v upravnistvu kaka pomota in eden ali drugi naročnik ne dobi lista, ali mogoče dobi dva, potem naj takoj reklamira. Ako ne bo reklamiral, da se pomota popravi, lista gotovo ne bo prejemal. Za reklamacijo vzamite mali košček papirja in napišite na ta papir na eni strani na vrhu: »Reklamacija. — Upravnistvu »Slovenskega Gospodarja« v Mariboru.« — Na drugi strani pa napišite pritožbo n. pr.: »Plačal sem list dne . . . , pa ga ne dobim. Popravite pomoto!« Podpis. — Ta listek dajte na pošto. Na tako reklamacijo vam ni treba dati nobene znamke, ker je poštne prosta. Reklamacije nam pošljite takoj, ko opazite pomoto. Tudi mi smo veseli, da se pomote takoj odpravijo. — Upravnistvo »Slovenskega Gospodarja«.

če ne več. Haj! Od kraja so skrbeli zame, dobro se mi je godilo, h kateremu sem prišel, tam sem sedel. Kar sem pozelel, so mi dali. Hej, še ne čez dve leti pa se je vse izpremenilo — pognali so me. Ko so bili še mladi, sem sodil o njih, da ne bo prida iz njih. Za nič niso bili, niti za lov, niti za krajo, samo za njivo in za konje, drevje so sekali in seno kosili. Nič prijetnega jim ni bilo mar. Mislim sem, da bo vsaj iz enega kaj na tem svetu. Hej! Bog nas varuj! Vsi so šli na polje — kmetje. Berači so postali. Sejejo, orfejo, vlačijo — da bi bili »hlopi«, še misliti ni. Pognali so me. »Faj te bodi«, pravijo, »ti stari razbojnik, rokovernjač! Ej! Ko bi jaz ne bil kradel, bi vsi skupaj ne imeli za konje in krave, dragi! Dosti opank sem ponosil v vašo korist in več kot dvajset let sem za vas presedel v ječi. In koliko sem jih dobil s palico na Luptovu, na Oravi, na Spiži, v Novem Trgu — več kot tisoč. Danes bi nič ne bilo vašega, ko bi mene ne bilo. Celot s Hrvaškega in iz Bosne sem nosil denar. Če mi pride na misel, bom še njim junce izpeljal iz hleva. Naj le g'edajo! Miško, ali je še kaj žganja?«

Kaminski mu je pomolil steklenico in je pil.

Pljunil je, si usta obrisal z rokavom: »Dobro je! Še daj!«

In je zopet pil.

Odtrgal je od ust in godrnjal: »Naj pazijo, otroci! Jutri zgodaj je junček že lahko tu! Haj!«

In je pil. Obraz mu je zardel, velike, izbuljene oči poleg krivega nosa so se zaiskrile, ozke, dolge, v kotih doli viseče ustnice so se pričele tresti.

»Hej, sinčki, gruntarji! Toplo vam je! Baba posteljo greje! Haj!«

V glavi se mu je pričelo mešati.

ko se je med vrati rokovernjaške kočje pojavil Gacek. Zdelo se je, kakor bi se mu bila vzravnala upognjena pleča in iz oči mu je žarelo.

»Ali ste videli?« je vprašal zasopljeno, a s povzdignjenim glasom.

»Pozdravljen, kum. Kaj naj bi bili videli?«

»Pri otrokih sem prenočil. Ali ste videli?«

»Kako bi mogli videti odtod?«

Marini pa je srce v prsih vztrepetalo ob misli, ki ji je šinila v glavo.

»Žar?« je vprašala.

Stari Gacek pa je zmagovalno pokimal in odgovoril: »Žar!«

Potem pa je pristavil: »Dva gospodarja, dva sina sta šla.«

Nastal je molk v rokovernjaški koči, Mihail Kaminski, ki se je redkokedaj čudil, pa je široko odprl oči.

»Zažgali ste?«

»Haj! Stopil sem k Andreju, potrkam na okno. »Kdo je?« — Jaz, oče! — »Pojdite k vragu!« — Stopim k Jašku, ker je takoj zraven . . . »Kdo je?« — Jaz, oče! — »Pojdite k vragu! Pojdite k Andreju!« — Tam se že bil. — »Pa pojdite k vragu!« — Dalje nisem šel. Žganje mi je še vedno rojilo po glavi. Ej, sem pomislil, nikamor ne pojdem, niti k Stašku, niti h Kubi, niti k Jahimku, niti k Marini, kar pri vas ostanem! Počakajte, gruntarji! In takrat sta mi zaplesala v glavi Luščikova Bleskotca, rajnik Jozek, katerega so v Mikulašu obesili na kljuko, in rajnik Stašek. Hej! Poznaš ta me, neumneža, vidva starejša sinka, ko sem vaju klical! . . . Pa sem vzel gobo, kresilo — in zažgal. Kako se je posvetilo v temo!«

(Dalje prihodnjič.)

Agitatorjem za »Slovenskega Gospodarja«. Koncem oktobra 1926 smo poslali posebno okrožnico z navodili za voditelje agitacije v posameznih krajih. Ker še nismo od vseh dobili zaključna poročila, smo čakali do zdaj. Agitacija se bo raztegnila še na februar in marec, nakar se bode izvršila, kar je v navodilih.

Gospode poročevalce krajevnih organizacij Slovenske ljudske stranke, ki še niso poravnali izkupička za koledarje Jugoslovanske kmetijske zveze, prosimo, da nam blagovoli dožni znesek čimprej nakazati. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Volite! Somišljeniki! Sedaj do 3. marca se uradno pripravljajo, oziroma na novo sestavljajo volilni imeniki. Poskrbite, da boste v volilne imenike vpisani! Zavedajte se, da je splošna volilna pravica dobrina, ki si jo ljudstvo priborilo po dolgoletnih in težkih bojih! Kdor se sedaj ne poriba za to, ali je v volilnem imeniku ali ne, nima pravice, da bi se pozneje pritoževal nad razmerami, nad vlado, nad poslanci, ker si sam ni hotel zagotoviti pravice, da bi z volitvijo sodeloval pri vladanju države! Najvažnejša državljanska pravica je volilna pravica. Pot do te pravice je vpis v volilni imenik. Zdaj je najpripravljen čas, da si ta vpis oskrbite vsi, ki ste bili dosedaj izpuščeni, oziroma ste si pridobili volilno pravico. Posebno se pobrigajte za vpis: 1. ki ste bili do zdaj izpuščeni, 2. ste se priselili v občino in stanujete tam 6 mesecev, 3. boste do 3. marca 21 let stari, 4. ki pridete do 3. marca od vojakov.

Gospodje župani! Zakon o volilnih imenikih (Uradni list št. 67 z dne 7. junija 1922) vam predpisuje vsako leto uradni popravek imenikov, ki radi volitev v januarju pade letos na čas od 2. februarja do 3. marca (člen 2 in 13). Letos pa vam zakon o volilnih imenikih posebej nalaga, da volilne imenike na novo spišete, oziroma sestavite. Da se izognete raznim sitnostim, izvršite to po navodilu članka »Sestavljanje volilnih imenikov« v zadnjem »Slovenskem Gospodarju«. Ne zanašajte se in ne čakajte na kak posebni uradni nalog.

Zahvala vsem volilem SLS za konjiški okraj. Ob častnem izidu izvolitve v našem okraju naju veže prijetna dolžnost, da se vsem volilem za njihovo poštrevnost in za zvestobo ob volitvah v tem listu najtopleje zahvaljujemo. Čimboj so se nasprotniki v naše vrste zaganjali z raznimi obljubami in lažmi, tem bolj krepko ste se držali vi, dragi kmetje, delavci, obrtniki in vsi drugi volilci naše stranke, katere vam edina obeta doseči v klubu večine v prihodnji oblasni skupščini to, kar se bo doseči dalo. Bodite uverjeni, da bova povsod krepko zastavila svoje moči za zbojšanje razmer v našem okraju. Obrekovanja in laži zoper naju so se razbile ob Vaši značajnosti ter so o volitvah še pomnožile naše vrste. Resnica in pravica je in bo zmagała. Držimo se torej vsi stanovi le ene edine pravične katoliške stranke vsepovsod in zlasti pri vseh volitvah. Z iskreno zahvalo za sijajno zaupanje, skazano pri volitvah, ter z obljubo, da bova svoje moči zastavila za uresničenje naših skupnih želj in zahtev, sporočiva vsem prebivalcem konjiškega wokraja svoje pozdrave. — Matija Napotnik Leopold Bruderman, poslanca oblasne skupščine za konjiški okraj.

Srednja vinarska in sadjarska šola v Mariboru sprejme dne 15. marca 1927 praktikante (vajence) za enoletno praktično šolo. Pogoji: starost najmanj 16 let, dovršena najmanj ljudska šola, telesna sposobnost. Sprejemajo se kmetijski sinovi, ki ostanejo pozneje doma. Praktikanti dobivajo stanovanje in hrano v zavodu brezplačno ter imajo prednost pri sprejemu za prihodnje šolsko leto 1927—28 kot redni učenci, kakor tudi pri poželjivi brezplačni mest za redne učence v služaju ubožnosti. Bivši praktikanti so potem navadno najboljši redni učenci. Lasnoročno, na celo po/pisane in ko/kovane prošnje (ko/lek 5+20 = 25 D) za sprejem praktikantov je pošiljati direktiji srednje vinarske in sadjarske šole v Mariboru do 1. marca 1927 s

sledječimi prilogami: 1. krstni list, 2. domovnica, 3. zadnje šolsko spričevalo, 4. spričevalo o navedenosti, v služaju ubožnosti pa tudi 5. premoženjski izkaz ali spričevalo ubožnosti. Sprejem ali odklonitev se naznani pismeno. Potrebna pojasnila daje direkcija. Drugi listi se naprošajo za ponatis tega razpisa. — Direktor Andrej Zmavc.

Občni zbor. V nedeljo, dne 13. februarja 1927 se vrši redni letni občni zbor Udruženja nižjih državnih uslužbencev, pododbor za mariborsko oblast v Mariboru, ob 9 uri predpoldne v hotelu »Kosovo«, Grajski trg 1 ter prosimo vse člane in tudi nečlane nižjih uslužbencev, da se istega sigurno udeležijo.

Tat v pasti. V nedeljo zvečer je opazila hišnica v neki hiši v S'oni ulici v Mariboru, da se je skril v klet neznan moški. Hitro je zaklenila klet ter poklicala stražnika, ki je izlekel iz pasti 18letnega Plečka iz Stulcevec, ki je že znan kot prebrisani uzmovnik. Plečko se je hotel skriti v kleti ter ponoči poskusiti, če bi se dalo kaj odnesti. Pri aretaciji je tajil sicer vsak hudoben namen, toda ker je že od 10. leta svoje starosti dal zapleten v same tatvine, mu ni nihče verjel in prišel bo pred sodišče.

Vlom v gostilno. Vlomili v Mariboru so zadnji čas vzei gostilne na piko. V par tednih je bilo izvršenih že več vlovov v razne gostilne. V noči od 6. na 7. t. m. je bilo vlomljeno v gostilno Verzel na Frankopanski cesti. Ker so zlikovci našli le nekaj drobca, so pobrali vse, kar jim je padlo v roke ter se je dalo odnesti, tako več kilogramov moke, namizno o/je, kavo, 40—50 krofov in dva namizna prta. Skupno so napravili za 900 Din škode. Dosedaj se še ni posrečilo vlomilcem izslediti.

Kaznovano tihotapstvo. Carinska direkcija je izrekla obsodbo v znani tihotapski aferi mariborskega trgovca z orožjem Poschingerja. On in njegov pomočnik sta obsojena na 750.000 Din g'obe in 20.000 Din k'okovine. Oba kmeta, ki sta orožje vozila preko meje, sta obsojena vsak na 10.000 Din g'obe. Proti omenjenim se je uvedlo tudi kazensko postopanje.

Težka avtomobilska nesreča. V ponedeljek okrog 8. ure zvečer se je vračal osebnoprometni avtomobil g. Senekoviča iz Zgornje Sv. Kungote, z neke gostilje pri Hošah. Med potjo proti domu je naložil nekaj oseb, med katerimi sta se nahajala sam lastnik g. Senekovič in njegov sin. Pred Zg. Sv. Kungoto pa se je šofer hotel izogniti kupu gramozu in volti ter je krenil preveč na desno. Radi polzke ceste je težek avto prišel drsati v jarek, a ga šofer ni mogel več zadržati. Avtomobil je s pomoči vred strmoglavil in se poponom razbil. Vendar nesreča ni zahtevala nobene smrtno žrtve. Ranjence so takoj prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer so jim nudili prvo pomoč. Najtežje je poškodovan g. Rudolf Bračko, poseselnik iz Avstrije, ki je zadobil nevarno poškodbo na glavi, si zlomil desno nogo v kolenu in levo roko. Nevarno se je poškodovala tudi Filomena Žel, ki si je pri padcu zlomila desno nogo in levo roko. Lažje je poškodovan lastnik avtobusa g. Franc Senekovič, ki je zadobil poškodbe na desnem licu, a so vendar tako nevarne, da je moral v bolnico. Šofer je bil odslan v domačo oskrbo, dočim se petemu poškodu sину g. Senekoviča, ni pripetilo ničesar in je docela po naključju ušel nesreči.

Zlata poroka. Zlato poroko sta obhajala v Poljah pri Begunjah na Gorenjskem g. Matija Jerin, rudarski predsednik v poklju in Neža, roj. Novak. Oba jubilarita sta še čila ter zdrava in g. Matija spada med najstarejše naše rudarje. Pred leti je bil jubilar Jerin zaposlen v O'linu pri Podčetrtnu in v Zrečah pri Konjicah. Po upokojitvi se je preselil na Gorenjsko. Zlatoporočencema kliče tudi 60letnik »Gospodar«: Še do biserne poroke!

Samomor pri obmejni straži. V petek, dne 4. februarja, se je ustrešil v Hobovšu, župnija in občina Oselica, obmejni vojak Mladen Čirovič, po narodnosti Srb. Streli mu je šel v glavo pod brado in iz glave na temenu: seveda je bil takoj mrtev. Vzrok samomora je bil ba/je prepis s tova-

rišem radi puške. Ker ima obmejna straža svoje glavno poveljstvo na Trati, je bil nesrečnej na Trati pokopan. V čast obmejni straži moramo pripomniti, da se njeni vojakji splošno dostojno obnašajo in žive s prebivalstvom v miru in v s'ogi, in to velja za vse tri narodnosti: Slovence, Hrvate in Srbe.

Zverinski zločin. Pred par dnevi se je odigrala na avstrijski strani v bližini državne meje žalostna drama. Neki mladi fant je s ko/om do smrti pobil mlado prekmursko dekle iz Sodišince. Neizkušeno dekle se je pred par leti podalo v Avstrijo iskat službe. Službo je dobila, ob enem pa je tudi začela na slaba pota. Iz padca se je rodil greh in mlado dekle je postalo nezakonska mati. Nesreča je še ni izpametovala. Grehu je s'edil greh in ona bi imela zopet postati mati. To je bilo fantu, ki jo je zapeljal, preveč, zato je skienil, da se je na vsak način iznebi. Zasnoval je zviti načrt. Nekega jutra še v temi je prišel k dekletu in ga izvalil od doma, češ, da gresta na Tišino po krstni list in se potem poročita. Dekle je ponudbo vese/o sprejelo in brez obočavanja s'edilo fantu. Komaj pa sta se oddaljila od hiše za kakega pol kilometra, je začel fant dekle s ko/om obdelovati in ga je tako dolgo tepel, da se je mrtvo zgrudilo na tla. Trup'o je nato zavlekel v neko bližnjo mlako, kjer so ga mimoidoči našli in izveklili. Preiskava o dognala, da je nastopila smrt vs'ed udarcev. Za brezsrčnim zločincem ni bilo treba dolgo stikati. Je že pod ključem in lahko razmišlja o svojem krutem dejanju, dokler pravica ne izreče nad njim sodbe, ki jo zas'uzi.

Izpoved zločincea. V zaporih mariborskega okrožnega sodišča se nahaja viničar Polak iz Lahoncev pri Polensaku, ki je meseca decembra lanskega leta ubil s ko/om svojo ženo. Polak, ki je rodom iz Prekmurja, je sedaj v preiskavi izpovedal še druge zločine, ki so bili dosedaj nepojasnjeni. Leta 1924 in 1925 je v okolič Ljutomeru in na Murskem po/ju skoro vsak teden kje gore/o. Govorilo se je, da nekdo ogenj namenoma podtika, toda požigalca niso mogli dobiti v pest. Polak je pa priznal, da je on izvršil omenjene požige. Pri Sv. Juriju v Slov. gor. je bil pred leti izvršen umor, ki je ostal nepojasnen. Tudi ta zločin je Polak sedaj priznal. Polak se v zaporu dela blaznega, da bi na ta način svoje zločine opravičil ter se odtegnil zasluženim kazni.

Smrtna kosa v Sv. Lenartu v Slov. gor. Dne 3. t. m. smo po/žili k večnemu počitku v ormoški bolnici umrlo tukašnjo poštno uradnico g. Marijo Klavara roj. Gorjup. Rajna je bila splošno zelo priljubljena in spoštovana državna uslužbenka. Njen prijazen nas'op napram strankam na pošti, njena uslužnost v vsakem oziru bo ostala ljudstvu v trajnem spominu. Neštetokrat je pisala in dopisovala ljudem pomanjkljive naslove in drugo, za kar lo bomo težko pogrešali. Čeravno preobložena z bremenom dela, je storila vse, s čim je le mogla pomagati strankam v uradu. Zunaj urada se ni vdejslovala nikjer, ker ji tega ni dopuščal čas, saj je često prihajala iz pošte domov šele po 20. uri, dokončevala uradne spise doma in se pripravljala za strokovni izpit, katerega je tudi pred kratkim po/žila z odličnim uspehom. Na tukašnji pošti imajo trije uradniki že preveč dela, a skoraj dva meseca sta morala isto vršiti samo dva, ker je bila ena uradnica na dopustu. Tačas se je rajna žrtvovala za svoj poklic, čeravno je že čutila, da jo muči teška bolezen: vnetje s'epiča. Toda ni omagala! Zadnje dni je že komaj hodila v urad. Nadomestila ni bilo, in v svoji preveliki vestnosti je mislila, da pač mora v urad. V pelek, dne 14. t. m., je še bila ves predpoldan v službi, ki/ju hudim napadom in vročici 40° C. Šele popoldan istega dne je legla, zvečer so jo prepeljali v bolnico radi nujne operacije, pa prišla je že prepozno, pomoč je bila izključena. Sigurno lahko trdimo, da je rajna postala žrtev svojega poklica, — vestne državne službe. Želimo rajni blagi mir, nam pa bo ostala v trajnem spominu!

Arhidijakon Fr. Hrastelj umrl.

Vsemogočni Gospodar črč življenje in smrt je po svojih namerazumljivih sklepih odklopil svojega zvestega služabnika na večno plačilo: v ponedeljek, dne 7. t. m., je ob pol drugi uri popoldne mirno in blaženo v Gospodu zaspal v 75. letu življenja in 46. letu mašništva mil. in preč. gospod Franc Hrastelj, infilirani arhidijakon, nadžupnik in čekan v Konjicah. Z rajnim gospodom arhidijakonom je legel v grob eden najstarejših lavant'nskih duhovnikov, visok cerkveni dostojanstvenik, goreč dušni pastir, plemenit značaj in zlata duša. Vse svoje življenje je žrtvoval svoje moči v cerkvi in izven cerkve za blagor našega naroda, zato mu naj zapišemo tukaj par vrstic v hvalečni spomin.

I. Življenjski podatki rajnega g. arhidijakona.

Arhidijakon Franc Hrastelj je bil rojen 9. septembra 1852 na Dolu pri Lirastniku v premočni kmetijski družini. Njegov rojstni dom več ne stoji, ker se je ves kraj vsled podzemeljskih rovov, ki jih kopljajo premogariji, pogreznil. Radi tega so se Hrasteljevi morali preseliti, lrat rajnega g. arhidijakona je kupil novo posestvo v Zagorju ob Savi, kjer še danes gospodari nečak g. arhidijakon Janez Hrastelj. Kot 14letnega dečka so ga njegovi starši poslali v celjsko gimnazijo, kjer je maturiral leta 1874. Po maturi je moral rajni gospod arhidijakon kot enoletni prostovoljec k vojakom. Po čudrem naključju pa mu je izginilo iz vojaške torbe maturitetno izpričevalo, s katerim bi se moral izkazati pri vojaškem poveljniku. Radi tega so mu prisodili tri leta vojaške službe in mu rizo pustili, da bi se oskrbel prepis maturitetnega izpričevala. Tako je razumljivo, da je rajni gospod arhidijakon vstopil razmeroma že precej star v mariborsko bogoslovje, kjer je bil leta 1881 posvečen v mašnika. Po dovršenih bogoslovskih študijah je bil leta 1882 nastavljen za kaplana v Laškem, kjer je služboval 6 let. Kar o zelo je bil tukaj priljubljen, nam priča dejstvo, da so leta 1908, ko je bila izpraznjena laška nadžupnija, prišli močje iz Laškega v Konjice s prošnjo, naj pride zopet nazaj. Torej še po 20 letih so ga imeli v živem spominu. Ko je bil kaplan na Lašcu, so mu penudili mesto vojaškega kurata, za katerega je imel kot bivši vojak prednost. Že se je odločil za to mesto, potem pa se je zopet premislil, češ, kako naj zapusti lepe slovenske kraje in dobro ljudstvo. Leta 1888. je prišel za kaplana v Sevnico, kjer je ostal 9 mesecev. Od tam ga je takratni škof Stepišnik reprimoval in imenoval za župnika v Ribnici na Pohorju, kjer je p'edčetrno deloval 13 let. 6. aprila leta 1902. je prišel za računnika in dečana v Konjice. Letos, 6. aprila bi poteklo 25 let župničevanja v Konjicah, če ne bi Vsemogočni ukrenil drugače. Leta 1910 je bila konjiška nadžupnija povzdignjena v arhidijakonijo in 28. avgusta istega leta je bil rajni gospod Franc

Hrastelj slovesno bericiran za konjiškega arhidijakona. V konjiški župni cerkvi je v prezbitariju na listni strani vzdana spominska plačita in v cnem oglu je izklesan grb prvega konjiškega arhidijakona, hrastov list in žetlo, kakor ga je zamislil že tudi rajni profesor dr. Avguštin Stegeršek.

II. Arhidijakon Franc Hrastelj — goreč dušni pastir. Kjerkoli je rajni gospod arhidijakon deloval, povsod je ostal v spominu vernikov kot goreč dušni pastir. Njegove pridige so hodili ljudje poslušati od lizu in daleč. Njegova spovedni a je bila vsak dan, posebno ob nedeljah in praznikih, naravnost oblegana. Bil je velik pospeševatelj pogostnega svetega obhajila. Goreče je častil presv. Srce Jezusovo. Izredno je ljubil molitev rožnega venca in kjeroli je deloval, je modro vodil III. red.

V konjiški križevski družli je z izredno poštrevnostjo imel stanovsl e nauke za močje, žene, mladeniče in dekleta posebej. Od časa do časa pa je obhajal sv. misijon, kakor še tudi v zadnjem adventu v Konjicah. Z izredno ljubiznjo je obiskoval kolnike po hišah, jih tekelil in pripravljaj na smrt. Posebno skrb pa je imel do revežev; vsak mesec jim je delil milščiro, nekaj je nabral med račodarnimi verniki, kar je manjkalo, je vedro sam dodal.

Lahko rečemo, da je rajni gospod arhidijakon vse storil za blagor neumrjočih duš in je vsem postal vse, da bi vse za Kristusa pridobil. Zato je razumljivo, da so ga vsi, brez izjeme, izredno spoštovali in ljubili. Že ko je leta 1921. smrtno nevarno obohel in so zdravniki izgubili vsako upanje, so Konjičani govorili, da takega računnika ne bo/o kmalu več čobili. Takrat je tudi cela župnija goreč molila za njegovo zdravje in vsi smo bili prepričani, da je le goreča molitev dobrih vernikov mu še podaljšala življenje za nekaj let. Letos pa so se stekli dnevi njegovega življenja, zavratna bolezen, ki je rad 30 let gledala na njegovi orjaški življenjski sili, mu je upihnila luč življenja, bila je tako pač božja volja.

III. Rajnega gospoda arhidijakona skrb za lenoto hiše božje. V Ribnici, kakor v Konjicah je rajni gospod arhidijakon vneto skrbel za hišo božjo. V Konjicah n. pr. je dal preslikati župno cerkev in položiti v njo len kamenit tlak. Ves prostor okoli cerkve je dal planirati in nasaditi z lepimi drevjem, da izgleda kakor kak park. Da bi bil mir okoli cerkve in da se ne bi motila služba božja, je kupil za cerkev staro šolo in naslil v njej same mirne stranke. Ko je zgubila nadžupna cerkev za časa vojske zvonove, je takoj po prevratu začel zbirati s skoraj neverjetno vztrajnostjo darove za nove zvonove, je sam hodil po hišah in bil hvalečen za vsak najmanjši dar.

IV. Zaslužje rajnega gospoda arhidijakona na narodnem, gospodarskem in prosvetnem polju.

Kdor se spemni nazaj na razmere pred vojno, ve, kako težavno je bilo pastirovanje pesčro še po takih mestih in trgih, kakor so Konjice. Zato je bilo treba za uspešno delo izredne modrosti, kakoršna je dila rajnega gospoda arhidijakona. Pa

kljub tem razmeram je rajni gospod arhidijakon tudi izven cerkve vztrajno deloval za ljudski blagor. Ko je bila n. pr., če se ne motim, leta 1908. ustanovljena kmetka hranilnica in posojilnica v Konjicah, ki je sedaj eden najmočnejših denarnih zavodov v konjiškem okraju, ni mogla debiti v trgu poslovnih prostorov. Kdo je pomagal? Nihče drugi ko gospod arhidijakon, ki je dal na razpolago naprej društveno solo v kaplaniji, za kar so ga tožili celo v Mariboru pri njegovih predstaviteljih. Lotem pa je dal na razpolago lepe prostore v stari šoli. Ko je bilo treba v Konjicah staviti novo slovensko ljudsko šolo, so jo takratni gospodarji konjiškega trga hoteli izriniti ven na dečelo, zidali bi jo naj neke gori na Hebenštrajtu, s tem li bilo slovenstvo popolnoma izrinjeno iz trga. Kdo je priskočil na pomoč? Zopet gospod arhidijakon, ki je dal svojo najboljšo njivo za stavbišče na razpolago. Ild. Krcno svojega p'edčetrnega izvencerkvenega delovanja pa si je rajni gospod arhidijakon postavil s tem, da je dal za novi društveni dom stavbišče in staro meznarijo in tudi gmetno veliko prispeval.

Ni treba posebej omenjati, da je bil rajni gospod arhidijakon dolgo vrsto let predsednik Rdečega križa, načelnik Kmetijske podružnice, predsednik političnega društva, načelnik krajnega šolskega sveta, član okrajnega šolskega sveta itd. Saj to vsak Konjičan dobro ve.

Za vse to njegovo delovanje ga je cerkvena in svetna oblast ponovno odklikovala, bil je škofijski duhovni in konzistorijski svetovalec, častni o'čan v občinah Ribnica Hudikot, Jarčev vrh, Orlica, Konjiška okolica, Bezina in Tepanje. Za 25letnico njegovega konjiškega župničevanja se je pripravljala cela župnija, da jo primerro prslavi in izkaže ljubezen in hvalečnost svojemu dušnemu očetu. Pa ljubi Bog je sklenil drugače.

V. Osebnost rajnega gospoda arhidijakona. Rajni gospod arhidijakon je bil rojen v zdravi, nadarjeni kmetijski rodbini. Njegov oče je ččakal visoko starost in je bil izreden kmetijski talent. Rajni gospod arhidijakon je o rjem rad in pogosto pripovedoval. o svojem očetu je p'edčoval globokevnost, nesebičnost, dobreto, poštrevnost in gestljivost. Rajni gospod arhidijakon je znal občevati, lodiš s k'rezcm ali pa z raztrganim beračem. Za vsakega je vedel pravo besedo, ki je našla pot v srce. Zato ga je pa tudi vsak, ki ga je poznal, zelo spoštoval in ljubil. Nam duhovnikom, njegovim kaplarom, pa je bil rajski/rjši in najljubeznivejši oče, kakor tudi vsej dekanjski duhovščini.

Zdaj ga je Bog poklical k sebi: Lahko pač obrnemo na njega besede sv. pisma: Blagor mrtvim, ki v Gospodu umrjejo. Od zdaj naj p'čivajo od svojega truda, za/aj njih dela gredo za njimi. Ohranili ga bomo vsi, ki smo ga poznali, v trajnem in hvalečnem spominu. Njegove zlate nauke, ki nam jih je sadil v srce z besedo in z delom, si hočemo zapomniti in po njih uravnavati svoje življenje. Blagi g. arhidijakon, p'čivaj v miru.

Zrtev poklica. Iz Velenja nam pišejo: Dne 4. t. m. ob 10. uri dopoldne so se nahajali v premogovniku upravitelj g. Jaroslav Špička, inž. Vladimir Uratarič in neki delavec, da pregledajo jame. Ugotovila se nevarnost vdora in je g. upravitelj ravno odredil potrebne varnostne ukrepe, kar se mahoma udeleži strop. Inž. Uratarič je na srečo odskočil, tako da se mu ni zgodilo nič hudega, delavca je plast tako oplazila, da leži v bolnici, upravitelja so pa odkopali iz premoga mrtvega. Tragična smrt vobče priljubljenega g. upravitelja je pretresla Velenje in vso okolico. Rajni je bil 25 let v službi, zvest uradnik in dober predstojnik. Zaprta žena in več otrok.

Poziv bojevnikom za osvobodjenje Maribora ob preobratu leta 1918. Druga točka v 1. členu zakona o dobrovoljnih pravi: »Dobrovoljac je t. onaj, koji je do rata 1912. godine, ili u ratovima od 1912. godine do 11. novembra 1918. godine svojevoljnim učešćom skupčanim sa požrtvovanjem pomagao ostvarenju narodnog oslobođenja i uedinjenja.« Z ozirom na to dočlobo bom se potrudil, da dosejem priznanje dobrovoljstva za one, ki so ob preobratu dejansko pripomogli k osvobodjenju Maribora ali drugih krajev naše tukajšnje severne meje. V poštev pa prihaja o le one vojaške in civilne osebe: 1. ki so se v Mariboru prostovoljno javile med 1. in všteto 11. novembrom 1918 v mojo službo in to vršile nepretržno vsaj do 17. novembra, in 2. one, ki so se v gori navedenem času kje drugod na naši severni narodni meji samostojno in uspešno postavile za pravice naše države. Za dosego moje namere moram predložiti ministrstvu vojske in mornarice točen seznam za to priznanje upravičenih oseb in pregled njihovega delovanja. Za sestavo tega seznama naj mi pošljejo vsi, ki se jih tiče in ki jim je na tem, da bi dobili priznanje dobrovoljstva: a) oni, ki so bili ob preobratu vojski: od vojaške oblasti izstavljeno potrdilo o njihovem službovanju v preobratnem času. Če pa tega potrdila nimajo, naj navedejo imena treh vojaških predstojnikov in sovrstnikov, s katerimi so v gori označenem času skupno opravljali službo. Točen popis službe za navedbo kraja; b) civilne osebe: seznam vojaških in civilnih oseb, s katerimi so skupno delovale in označbo kraja in časa delovanja, ter popis delovanja samega. Vse te listine naj se mi pošljejo do 15. marca t. l. Pripominjam, da bo vse poslane dokazilne listine presojala komisija, ki se bo sestala v to svrhu pri meni. Vsak pošiljatelj naj pripiše svoj natančen naslov. Opozarjajte drug drugega na ta poziv! Rešitev g. ministra in nadaljna navodila bom razglasil po časopisih. — Div. gen. v p. Rudolf Maister, Maribor, Maistrova ulica 17.

Vsi bivši vojaki iz svetovne vojne, vsi prijatelji bivših vojakov, vsi vojni invalidi, vdove ter celokupno občinstvo lavantinske škofije! Koncem maja t. l. se bo vzdala spominska plošča v Marijino cerkev v Petrovčah. Ta plošča bo spominska plošča vsem padlim vojakom iz lavantinske škofije ter zahvalna plošča vsem vrnivšim se vojakom iz svetovne vojne. Na dan odkritja te plošče bo Zveza slov. vojakov v Petrovčah napravila veliko zborovanje vseh vojakov iz svetovne vojne, na katero zborovanje se vabijo vsi bivši vojaki, vsa društva in organizacije, kakor tudi vsi brez razlike stanu in spoja; vsi, kateri hočete, da si ogledate biser Savinske doline, krasno zgodovinsko cerkev Mater božje v Petrovčah, blagovolite se za to slavnost prigrasiti že zdaj najdalje do 15. marca t. l., da ve Zveza prositi za polovično vožnjo po vseh železnicah. Vsak, katerikoli hoče meseca maja v Petrovče, naj pošlje za polovično vožnjo in legitimacijo znesek 10 Din pri prijavi v kuvertu in natančen naslov, da mu lahko pošljemo pravočasno legitimacijo. Natančen dan slavnosti se bo pravočasno naznanil. Vabimo vse bivše vojake, vse soročnike padlih vojakov, vse organizacije, vso prebivalstvo cele lavantinske škofije, da se velike zgodovinske slavnosti v Marijini cerkvi v Petrovčah udeležijo v polnem številu. — Zveza slovenskih vojakov v Ljubljani. Krajevna zveza v Smartnem ob Paki.

Poskušen samomor ali nesreča? V soboto popoldne se je pri kemični tovarni v Gaberju pri Celju obstrlel 18-letni mladenič D. Bil je v družbi svojih tovarišev in je kar naenkrat izvlekel iz žepa revolver, ustrelil najprej prvi strel v zrak in nato pa v svojo ramo. Najbrže je nameraval

ustreliti preko rame, a se je pri tem po nesreči zadel v ramo. Rana ni nevarna.

Razne novice od Sv. Ruperta nad Laškim. Neusmiljeno vihti letos pri nas smrt svojo ostro koso, ki je posekala na Svečnico komaj 19letnega mladeniča Franca Jančiča p. d. Lapornika. Imel je lepo posestvo, bil razumen, za gospodarski napredek nad vse vnet kmetovalec, vrl fant, član mladeniške Marijine družbe, samo zdravja ni imel in moral je pred časom pod zemljo. Fantje-družbeniki so ga zelo častno spremili na pokopališče, kjer je domači župnik dobremu Francetu spregovoril slovo. Blagi mladenič, počivaj v miru! — Pri nas divja že čeli teden hud sneženi metež, da se tučji, ki prihajajo iz Celja in Laškega, ne samo čudijo, ampak kar pošteno zmrzujejo, ko z velikim trudom kobacajo po g'obokem snegu. Pa navzle hudi zimi ne dremljemo na peči, ampak se prav pridno gibljemo. V kratkem priredi naša Dekliška zveza lepo igro »Mlada pevka«. — »Gospodarja« prihaja k nam nad 100, »Borojuba« 52, »Glasnika« 42, »Domoljuba« 15; z'oglasna »Domovina« in »Kmetijski list« pa se le skrivaj potepata po fari, kajli vsak pošten Rupertčan se teh listov sramuje. — Z velikim zadovoljenjem in veseljem je naše ljudstvo sprejelo vest, da se priljubljeni živinovozdravnik dr. Jerina iz Srbije, kamor ga je pognal s'abostojnež Pucelj, vrne zopet v Laško. Pristrčno pozdravljen, vrl naš mož!

Pod vlak se je vrغل. V torek zvečer se je dogodil na ljubljanskem glavnem koledvoru strašen prizor. Ko je privozila lokomotiva za mariborski vlak iz kurilnice, je nenadoma stočil pred njo na tir 23letni uradnik finančnega računovodstva Miha Radončič. Stroj ga je vrغل ob tla ter ga prevozil. Ko'esa so mu odrezala eno nogo pod kolonom, drugo mu poponoma zmečkala in mu zadala težko poškodbe po rokah in na glavi. Radončiča so takoj naložili na rešilni avto ter ga odpeljali v bolnico.

Uboj med pretenom. V St. Rupertu na Kranjskem se je dne 30. januarja izvršil strašen uboj. Mlad gospodar, oče štirih otrok, je šel iz Slanca na Ravno ter se ustavil med potjo v gostilni. V gostilni je prišlo do prepira, s'etero sovlastjo je visoko vsp'amtelo. Začeli so se pretepati. Mladi mož je zbežal iz gostilne in prosil ljudi za sekuro, pa je ni dobil. Štirje so ga napadli in obde'avalj s sekirami, krampi in krampači. Mrtvega so zavlekli v vodo, ga vrgli na trebuh in odšli. Šele dne 2. februarja so našli mrliča. Strašen je bil pogled na razmesarjeno telo. Orožniki iz St. Ruperta so to'ovaje in podpihovalce takoj zaprli. Podivjanost res ne pozna več nobenih mej in žalostno je, da se še vedno bo'j širi v naših krajih.

Volčevi na Dolenskem. Kraji okrog Kočevja na Dolenskem imajo letos izredno trdo zimo. V teh krajih se nahaja o velikanski gozdovi, v katerih živijo tudi medvedi in volčevi. Zadnje leto so se volčevi v kočevskih gozdovih tako pomnožili, da so postali že prava nadloga za prebivalstvo. Posebno letos, ko je huda zima, so volčevi zelo predrzni. Prik'atili so se ponoči celo v mesto Kočevje, v okoljskih vaseh si pa radi volkov ponoči nihče ne upa iz hiše. Velikansko škodo delajo volčevi med divjačino. Ker pogoni niso veliko pomagali, skušajo priti lovci volkovom do živega na učinkovitejši način — s pomočjo strupa. S cijankalijem ali strihinomom zastrupljeno meso srn in druge divjačine nastavlja kot vabo v gozdovih. Lakota nažene volkove da žro zastrupljeno meso, kar jih pokonča v par sekundah. Večinoma ob'leže zveri kar na mestu. Do sedaj se je posrečilo pokončati s strupom veliko število volkov.

V dveh letih 50 zločinov. Ivan Blažič, strah Medjimurja ki so ga prijeli orožniki in skupno s šestimi njegovimi pridržji in njegovo ljubico od'edli v zapore varaždinskega sodišča, je doslej priznal 50 ropov in tatvin, ki jih je izvršil deloma sam, deloma s pomočjo svojih tovarišev. Ker imen vseh tistih, ki jih je na svojih pohodih obiskal, ne ve, hodi sedaj po vaseh, da žandarmeriji kaže hiše, ki jih je izroval in okradel. Precej je u'emejen sum, da ima Blažič tudi en roparski umor, ki ga je izvršil v Sloveniji, na vesti. V tej tožbi je obtoženih poleg Blažiča še 35 oseb, bodisi kot iniciatorji, soudeleženci ali deležniki.

Zrtev surovosti. V Skoplju se je zrodil strašen zločin, čigar žrtev je postal slovenski vojak Ivan Peterne! Zrodilo se je tako'e: Narednik Horvat, rodom iz Do'nje Lendave, je navsezgodaj zjutraj mučil vojske v tamošnji konjišnici,

da so morali vstajati in padati v hlevski gnoj in gnojnico. Ker je to nečloveško mučenje bilo le predolgo, je vojak Peterne! nekaj ugovarjal. Pobesneli narednik pograbi v tem trenutku puško z nasajenim bajonetom in bajonet v vsej dolžini zasadi Peterne!u v prsa. Sune! je bil tako silen, da je konica bajoneta med pleči pogledala zopet na dan. Peterne! je pri tej priči umrl, narednik Horvat je zbežal proti albanski meji, a ga je četa orožnikov vendar le ujela in aretirala. Horvat je priznal svoj zločin.

Velik požar v Skoplju. Pet požarov je imelo v zadnjih osmih dneh mesto Skoplje. Golovo so požari delo zločinske roke. V nedeljo, dne 6. februarja, je v mestu kar na dveh krajih izbruhnil požar in upepelil veliko hiš. Vsled pomanjkanja vode je bilo gašenje silno trudapolno in je gorelo vso noč. Pogorelo je skoro poponoma staro turško mesto, kjer so bile hiše po večini lesene ter so gorele kot slama.

Poštenemu najditelju! Neki Mate Bilič iz Dalmacije je izgubil denarnico z vsemi dokumenti, ki jih nujno potrebuje. Izgubil jo je najbrž v vlaku od postaje Ivanjkovci do Murske Sobotice. Poštenega najditelja prosi, naj omenjeno denarnico izroči župnijskemu uradu pri Sv. Križu, v Murski Soboti, v Ljutomeru ali v Verzeju, kjer bo dotični vprašal za njo. Ako je najditelj predaleč od teh krajev, naj blagovoli z dopisnico obvestiti eden izmed teh uradov, da Bilič sam pride po njo. Ako ustrežite tej prošnji, boste storili dobro delo usmiljenja do bližnjega.

Nova knjiga. »Zadnji Mohikanec« (ponatis iz »Slov. Gospodarja«). Mnogim čitateljem našega lista je ta povest tako ugajala, da so že vpraševali, če bo knjiga izšla tudi v ponatisu. In res je knjiga zdaj gotova. Kot zvezek Cirilove knjižnice je te dni izšla povest »Zadnji Mohikanec«. Knjiga stane le 11 Din. in se naroča pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5, dobi pa se tudi v Knjižarni Aleksandrova cesta 6.

Srečka državne razredne loterije, ki je dobila pri zdajnjem zrebanju premijo je prodana iz najsrečnejše prodajnice srečk: L. Z. Konjovič v Beogradu. 158

„Naš dom“.

»Naš dom.« Že 19 let izhaja in prinaša poučne članke in kratkočasne zgodbe. Fantje in dekleta pišejo v njem, prav posebno še dekleta. »Naš dom« izhaja vsak mesec in velja na leto 20 Din. Letos pa imajo naročniki »Slovenskega Gospodarja« posebno pravico. Če si naročijo »Naš dom«, jim je treba zraven napisati le, da so že naročniki »Slovenskega Gospodarja«, pa dobi o »Naš dom« za 15 Din na leto. To posebno pravico je »Slovenski Gospodar« priskrbel svojim zvestim naročnikom. Upamo, da si boste »Naš dom« naročili; tisti pa, ki ga že imate in morda »Gospodarja« še nimate, si pa še tudi »Gospodarja« naročite, ker boste potem tudi »Naš dom« ceneje dobili. »Naš dom« je treba naročiti na ta-le naslov: »Naš dom«, Maribor, Aleksandrova cesta 6.

Kedaj bo Slomšek proglašen za svetnika? O tem je napisal mil. g. prelat dr. Tomažič članek v »Našem domu«. Prva številka »Našega doma« bo izšla dne 15. t. m. Naročite si ga!

Iz Lepe Njive ima »Naš dom« domačo narodno pesem, ki opeva savinske cerkve.

Urednik in upravniki »Slovenskega Gospodarja«. Popisuje jih »Naš dom« v 1. številki. »Naš dom« naročite v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

Tončka iz Poljčan piše v »Našem domu« o dekletih in dekliški zvezi. Lepo popisuje, kaj dekleta delajo v svojem društvu.

Za gospodarje in kmetske fante ima »Naš dom« zelo poučne članke.

Kdor se hoče smejeti, bo našel v kratkočasnicah »Našega doma« smeha dovolj. Kdor si pa hoče ob nedeljah popoldne glavo lomiti, bo lahko uganke reševal. Tri so v 1. številki »Našega doma«: domače so in vesele.

Kje in kako prebiva kralj, nam pripoveduje »Naš dom«.

Novo in zanimivo novost boste čitali v letošnjem »Našem domu«. Naročite si ga hitro, ker ga za nove naročnike

Naša društva.

Opozarjamo že sedaj na izredno slavnostno telovadno akademijo, ki jo prire'e skupno vsi mariborski orlovski o'seki in orliški krožki na praznik sv. Jožefa v veliki dvorani pri Götzu. Nastopi preko 70 telovadcev s prostimi in simboličnimi vajami in z vajami na najrazličnejšem orodju. Orlovski odseki na deželi naj pošljejo obilno zastopstvo na to akademijo, ker bo za nje v vsakem oziru silno poučna. Vsi prijatelji orlovstva, odločite si že sedaj praznik sv. Jožefa za posel te izredne prireditve!

Hoče. Telovadno društvo Orel v Hočah priredi v nedeljo, dne 13. februarja 1927, ob 3. uri popoldne in ob 8. uri zvečer v društvenem domu gledališvo pr'stavo »Scapinove zvijače«. Sodeluje tamburaški in pevski zbor. Vsi prijatelji zabave vabljeni!

Društveno življenje v Smartnem pri Slovenigradu. Huda zima nas je obiskala letošnje leto, a v naših društvih sije toplo poletno sonce, je opaziti živo de'ovanje na prosvetnem polju. Na Svečnico je priredila Marijina družba zanimivo poučno igro verskega značaja »Bellehemska zvezdica«. Vsem je ugajala in sp'ošno mnenje je bi'o, le še več takih iger na naše odre, ki tako blažljivo vpliva o na tužna srca današnje dobe! — V nedeljo dne 6. t. m., je prišel med svoje rojake g. dr. Jehart. V Mošnerjevi dvorani nam je pripovedoval o svojem po'ovanju po orijentu na podlagi skriptičnih slik. Poživilo smo si zopet po njegovih navdušenih besedah sv. vero v Kristusa. — Cirilova nedelja tudi ne bo šla mimo nas brez sadu. Popoldne ob pol treh bodo na prosvetnem polju sv. Cirila nas'opile naše organizacije z raznimi poučnimi nastopi in deklamacijami. Predavanje o sv. Cirilu bo prevzel nam toliko priljubljeni predavatelj g. profesor Prijatelj. Da bo mnogo navdušenja, hoče pevski odsek zapeti par Cirilovih pesni s spremljanjem domačega orkestra pod vodstvom delavnega organista g. Krpača. — Tudi pust boe priti na svoj račun. Pustno veselje nam bo pripravil pevski odsek. Dne 27. t. m. ob pol ob pol treh popoldne bo priredil igro »Mala pevka«. Pred igro in po igri se bodo vršili razni prizori med sviranjem

domačega orkestra. Ker ima pevski odsek ogromne stroške z nabavo instrumentov, naj vsak faran poseči ta dan igro v Mošnerjevi dvorani.

Sv. Barbara v Hlozlah. Slov. katoliško izobraževalno društvo priredi dne 27. februarja 1927 v prostorih g. Reicher—Bradič predustno veselico in prid društvene knjižnice in časopisov. — Društveni igralci in igralke bodo predstavljali veseloigro »Samo eno pro doktor«. Prijetelj obštepe zabave in našega društva, kakor tudi sosed in tuji vladno vabljeni.

Sv. Jurij ob Ščevnici. Radi repredvidenih zaprek prelozimo igro: »Navihani Capine«, ki smo ji mislili uprizoriti v Radinčih, na velikonočni pondeljek. Znamenita igra vsehuje na certe smeha, zato vas že daries vabi za velikonočni pondeljek v Pergerjevo uto. Orlovski odsek.

Ljudsi i oder Središče. Na splošno željo občinstva se prihodnjo redeljo, dne 13. februarja porovi igra »Stric v toplicah«, katere se je igrala v nedeljo, dne 6. t. m. s polnim uspehom, kar so pri'ali lurni aplavzi ob koncu de'anj. Ob nekaterih prizorih je zadonel v dvorani tak smeh, da so igralci na odru mogli kar prekiniti, dokler se ni publika malo umirila. Pes, primerna igra za veseli pustni čas Torej, vsi prijatelji smeha, kakor domači tudi ob'olčani, prav vladno vabljeni k obilni udeležbi ter zares humoristične igre — in nasmejali se boste za cel rust. Začetek ob pol 7. uri zvečer. Ijudski oder bo skrlel tudi takrat za času primerno razvedrilo. Upizarjal bo namreč Kristusovo trpijenje ali »Pasijone«.

Celje. Koncert, ki ga priredi Prosvetno društvo v nedeljo, dne 13. t. m. v Narodnem domu se vrši v proslavo 1100 letnice sv. Cirila in Metoda. Na sporedu je pesem na čast sv. Cirila in Metoda ter poleg številnih drugih pesmi Sattnerjeva: »O neviht« s spremljevanjem harmonija in glasovlja. Ta pesem se bo pela v Celju prvič in bo gotovo zelo ugajala. Vse častilce sv. Cirila in Metoda in vse prijatelje lepega retja vabimo, da se polbreštevilo udeležijo koncerta, ki se začne točno ob 4. uri. To možnost se bodo dohile vstopnice že v soboto v Slovaški papirni trgovini.

Sv. Ksaverij v Savinjski dolini. Naše Prosvetno društvo priredi dne 13. t. m. svojo predustno veselico z zelo zanimivim sporedom: Pozdrav, mešani zbor, Ušebli cvet, moški zbor. Kolo in Pred žrtvenikom, pleše deca, »Njegova edina hčerka« humorja

polna salonska burka v 1. dejanju. Savinski dol, meš. zbor, Lahko noč, moški zbor. Začetek ob pol 3. uri popoldne, konec ob pol 5. uri. Čisti dobiček gre za zidavo Društvenega doma, zato se tudi prostovoljni darovi hvaležno sprejemajo. Vsi prijatelji smeha in poštene zabave, na svidenje »Martinovcu! Bog živi!

Viničarski vestnik.

Viničarski tečaji. V svrhu temeljite praktične izobrazbe v vinarstvu in sadjarstvu se uvedejo zopet in sicer s 1. marcem 1927 devetmesečni viničarski te aji in sicer začasno: 1. na drž. loznem in ovočnem nasadu v Pekrah, pošta Limbuš pri Mariboru, in 2. na drž. loznem in ovočnem nasadu v Kapeli, pošta Slatina-Radenci. Na vsakega teh tečajev se sprejme 10 go'encev. Pouk je v prvi vrsti praktičen in le v toliko tudi teoretičen, ko'ikor je za boljše razumevanje vsakega posameznega opravila v vinogradu, sadonosniku, trtnici ali v drevsnici, v k'eteh itd. neobhodno potrebno. Gojenci vživajo na nasadih prosto stanovanje in običajno kmečko hrano in dobijo mesečno 100 Din na roko, da si oskrbijo pranje perila ter nabavijo razne majhne potrebščine za te'esno nego, kakor tudi za snaznje ob'ke in obutva. V tečaje se sprejmejo viničarski in kmečki fantje, ki so dovršili na'manj 16. leto'in ne preko-račili 24. iz mariborske oblasti ter so dovolj močni opravljati lastnoročno vsa vinogradniška in druga gospodarska opravila. Pročnje za sprejem v enega teh tečajev morajo biti oprem'jene: 1. s krstnim listom, 2. z zdravniškim spričevalom, 3. z npravstvenim spričevalom, 4. z obvezo staršev, da so vo'jni udeleženci pustiti 9 mesecev nepretrgano v zavodu in se morajo po prošnji osebno odlati pri upravniku dotičnega nasada najkasne'e do 20. februarja t. l. po katerem roku dobijo obvestilo če so sprejeti ali ne. Koncem tečaja dobijo udeleženci spričevala o doseženi dovršenosti v vinogradnih in drugih opravilih.

ni več mnogo. Kar danes še pišite dopisnico na upravo »Na šega doma« v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

»Naš dom« izide dne 15. februarja.

Gospodarstvo.

Važno za vinarje, viničarje in šole. Vinarški in sadjarski odsek Kmetijske družbe v Mariboru je poveril g. A. Žmavcu, direktorju srednje vinarke in sadjarske šole v Mariboru, prireditelj letaka v obliki brošure o najhujšem živalskem škodljivcu vinske trte, o grozdnem sukaču (senenem črvu in kiseljaku), ki povzroča tudi že pri nas vsako leto milijonske škode. Letak je v tisku in se bo kmalu v tisočih izvodih razpošiljal. Opremljen je s podobami. Dragocena je priloga v barvotisku z 12 podobami škodljivca po naravi, umetniško delo enega najboljših slikarjev žuželk v Nemčiji. Razen točne, pregledne razlage podob in splošnih opomb vsebuje letak ta-le glavna poglavja o škodljivcu: opis, razvojni koobar in način življenja, škoda, zatiranje, potreba poročevalne službe itd. Letak se pošlje na ogled vsem kmetijskim podružnicam po vinarških okoliših Slovenije z vabilom, da si ga skupno naroče za svoje člane vinarje. Ako bi se katero podružnico nehotelo prezrlo, naj piše po letak navedenemu odseku. Knjižica se pošlje brezplačno tudi sreskim kmetijskim referentom v vinorodnih okrajih. Cena bo predvidoma 5—10 Din, pri skupnih naročilih potom kmetijskih podružnic pa še znatno nižja. Krasni barvotisk sam je že več vreden. Vinarji, viničarji in šole se na to času primerno in temeljito strokovno delo že zdaj opozarjajo. Vsakdo bi ga moral proučiti še pred letošnjo tržno rezjo, da se na njem že letos izdatno okoristi.

Mala Nedelja. Dne 6. februarja je zaključil s prekrasnim, domo naravnost živim govorom g. Levstik iz Celja tridnevni sadjarski tečaj v šoli. Spretno je obdelal v zanimivih predavanjih najnovejša poglavja iz sadjarstva, ki bi naj donosala ravno tukajšnjim sadjarjem nov vir dohodkov. Iomagal mu je teoretično in praktično g. Štampar. Tečaj je bil dobro obiskan. Veseli obzori tečajnikov so pričali o resnem zanimanju za stvar. Deleža je bila včasih prav živahna. Zelja vseh udeležencev je, naj nas gospod Levstik še razvedri s svojo šegavostjo in obogati s svojim strokovnim znanjem. Hvala tudi smo govornikom in izvršnemu načelniku Kmetijske podružnice, ki je organiziral potrebni tečaj. — Izvanredno veliko postavnih fantov nosi za klobukom pozivajo. Novincem na čast in v pouk priredi Slomškovo prosvetno društvo 27. februarja v Društvenem domu poslovilni večer z izbranim sporedom. Na vsoporedu je med drugim petje vojaških pesmi in znamenita Finžgarjeva igra »Veriga«. Tudi za smeh je poskrbljeno v izdatni meri. Počastite torej naše vojaške novince s številnim obiskom domačini in sosedji.

Prosvetna zveza priredi v sredo in četrtek, dne 16. in 17. februarja v Slomškovi dvorani v Križevcih gospodarski tečaj. Predavanja se začnejo ob 9. uri in trajajo dopoldne. Opoldne je do 1. ure odmor. Od 1. do 4. ure popoldne se predavanja nadaljuje. Tečaj je brezplačen. Ker se bodo obravnavale le gospodarske, obče koristne reči, pričakujemo prav obilne udeležbe tudi iz sosednjih župnij.

Mariborski trg. dne 5. februarja 1927. 78 slaninarjev je pripeljalo 285 zaklanih svinj na trg, kjer so prodajali meso in slanino po 1050 do 25 Din na drobnjo, po 14 do 17 Lin na debelo; pri domačih mesarjih so ostale cene pretečenega tedna. — Perutnine in domačih živali je bilo okoli 600 komadov in so prodajali piščance po 20 do 35, kokoši pa po 80 do 125 Din komad; domače zajce pa po 8 do 25, divje pa po 30 do 50 Din komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, cvetlice. Krompirja so pripeljali samo 5 vozov, druge zelenjave pa 6 vozov na trg, tako, da trg ni bil prav dobro založen, pa tudi obiskan ne. Cene so bile krompirju 1.75 do 2.25, kislemu zelju 3 do 4, kisli repi 2, sladki repi 2, svežemu zelju 2.50 do 3, maslu 44 do 46, kuhanemu 46 do 48, čajnemu 50 do 56, medu 25 do 30 Din kg, solati endiviji 2 do 3, ohrovitu 1.50 do 2.50, karfiolu 3 do 10, artičokam 3 do 4 Din komad. Mleku 2.50 do 3, smetani 12 do 14, oljčnemu olju 26 do 36, bučnemu olju 20 do 25 Din liter. Sadju: jabolkam in hruškam 3 do 12 Din kg, dateljem 25 do 35, orehom 10, loščenim 32 do 35 Din kg, limonam 0.75 do 1, pomarančam 1 do 3 Din komad. Cvetlicam 1 do 3, z lonci vred 15 do 50 Lin komad. — Lončena in lesena roba 1 do 100 Din, brezove metle 2.50 do 6, leseni ročni vozički 100 do 200 Din komad.

Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 2. februarja je bilo 7 vozov sena in 4 vozovi slame, v soboto, 5. februarja pa 18 vozov sena in 5 vozov slame na trgu. Cene so bile senu 70 do 110 Din, slami pa 50 do 65 Din za 100 kg.

Kmetje v okraju Pohorja in celo Dravsko polje. pozor! Podpisani lesni trgovci Vam naznanja, da kdo še hoče prodati borov, smrekov ali jelkin les za rudokope, naj se oglasi sigurno do 16. t. m., ker na poznejše ponudbe se ne bo več reflektiralo. Koliko bo pa še došlo ponudb do 16. februarja se bo les še prevzel po sedajni dnevni ceni. Kmetje, kakor Vam je znano, pada danes rapidno cena vsem potrebščinam, katere imajo na prodaj kmetje. Ako hočete imeti sigurno zajamčeno plačilo obrnite se takoj do mene, ker jaz sem v po'oža kupiti še ves Vaš les, katerega ponudite do imenovanega roka po dnevni ceni od kučičnega metra franko vagon Hoče, Račje, Pragersko, Sv. Lovrenc in Ptuj. Ponudbe pošljite na naslov: Dragotin Korošec, Rečica ob Paki. 152

Pisma iz domačih krajev.

Savei pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Leta 1901 so naši dobri vaščani za vaško kapelico naročili zvon, ki je marsikateremu zapel mrtvaško pesem, a bridka vojska ga je pobrala. Neustrašeno so naročili leta 1921 drugega, ki tudi naznanja na hitrem po smrti dorežljivih Savčanov in res, tako se je tudi dne 4. t. m. opoldne oglašil, ko mnogi niso slutili o smrti dobre, pridne in krščanske matere ozir. vdove Earbare Prigl roj. Farič v Savcih št. 61. Pokojna je pred par ur pred smrtjo prejela sv. zakramente ter mirno v Gospodu zaspala. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Sv. Tomaž pri Ormožu. No, sedaj so pa spet popi zmagali! Tako se je izrazil nek naš napredni faran. Hvala Bogu in našim zavednim volikom, v katerih vrstah so tudi naši Tomaževčani. Še smo možje, ki se zavedamo, kaj je naša sveta dolžnost napram naši SLS, katera se res bori za pravice našega naroda. Toda tudi med nami so ljudje, kateri kopljejo grob svoji lastni deci, kateri zastrupljajo te mlade, čiste duše poselno potom časopisja. Zalostna jim majka! Vas pa, dragi sofarani pozivam, da delamo vsi za doseg ciljev naše SLS. Zmaga bo ni mora biti naša! Naša volja in politično prepričanje bodi kakor iz kremenca. Znašiti pridobimo za sebe tudi onih par zaslepljenec, katere vsi poznamo, saj so iz naše srede. Vi pa nasprotniki vedite, da boste izgubili iz površja tako, kakor resnično je zmagala SLS.

Sv. Lenart nad Laškimi. Lep vzgled požrtvovalnosti ob času volitev nam je dal naš novi župljan Anton Beznik. Na dan volitev je ob 1. uri ponoči šel odhod, da se je peljal po železnici v svojo domovinsko občino Medvode na Kranjskem, kjer je spustil kroglico v skrinjico naše stranke. Čast in hvala mu. Mnogi naši pristasi pa so imeli svoj volilni lokal takorekoč pred nosom, pa jih ni bilo videti na volišču. Iričakujemo, da bodo drugikat izvršili svojo volilno dolžnost, da bo tako naša zmaga nad nasprotniki še bolj sijajna. — Letos lomo imeli tukaj prvokrat sejme, in sicer: prvega na cvetno soloto, drugega 5. julija, tretjega 15. septembra, četrtega 4. novembra. Za naše sejme sta se posebno potojevala naš poslanec in sedanji minister g. dr. Gosar in bivši živinovozdravnik v Laškem g. dr. Jerina, ki ga je 1. celj premestil odtod.

Murska Sobota. Kdo se ne bi usmilil petdesetih dijakov, ki so iz stanovanj vrženi na cesto? V takem položaju so naši dijaki v Murski Soboti. Že tri leta so v začasnem poslopju nel danje farne šole. To jim je dano na razpolago le do konca šolskega leta. Kam potem jeseni? Namerava se zidati, toda sredstev je zelo malo. V tej stiski se obračamo na dobra srca po širni domovini. Kdor si kupi vsaj eno srečko dobrotelne loterije za dijaški zavod »Martinišček« je že nekaj pripomogel. Srečka stane le 5 Din. Dobitki so številni in bogati. Zrebanje se vrši 1. maja. Izrebane številke priobčimo v časopisih.

Škofjvas. Dancs še župan in nikdar več! Tako so zaklicali naši zavedni volilci dne 23. januarja na občini Škofjvas gospodu županu. Odkod ta zavednost pristave SLS? Gospod župan, po milosti, po kakšni, on dobro ve; pred kratkim se zagrižen demokrat, zahotelo se mu je še po nekaj višjem. Ker pri demokratih ni imel izgleda, hajd v Zagreb k Radiču. Da mu vsaj pot ne bo zastoj, ga je gospod Radič posadil na drugo mesto kandidatov za oblastno skupščino na svoji listi za okraj Celje. Dobre volje jo je primahal nazaj iz Zagreba. Župan in kandidat — o kakšna čast! Toda kako čudna so pota človeškega življenja. Za poslanca ga ljudstvo ne mara, to je pokazalo dne 23. januarja, ko je so glasno sklenilo, da gospod Kožuh ne sme v Maribor. Da ga pa tudi za župana ne marajo, to bodo naši vrli občani kmalu pokazali. Da gospod Kožuh še ni zrel za župansko mesto, to kaže s svojim delom. Navzel se je nekega duha gerentstva, ter se ne ozira več na sklepe odhoda in ne na seje zapisnike. Kaj je z razpisom službe tajnika? Gospod župan! Igra, katero v tej zadevi igrate, je precej nevarna. Fazite, da jo ne boste zaigrali. Časi samovlad so minili. Občan.

Paška vas. Gasilno društvo priredi na pustno nedeljo, dne 27. t. m. pri g. Mihelcu v Laški vasi pustni zabavni večer. Čisti dobiček se porabi za nakup nove motorne brizgalne.

Št. Janž na Vinski gori. Dne 2. februarja t. l. so pretekla štiri leta, kar je umrl tukajšnji neozabni, blagopokojni župnik v pokoj u Mihal Strašek. I red čohrima dvema mesecema pa nas je zapustil preč. g. župnik Franc Gosak, ki je pasel duše v tukajšnji fari 16 let. — Kakor je vladala pred štirimi leti na Svečnico v šentjanški fari žalost, tako je na letošnjo Svečnico prevladovalo veselje. — Ohajali smo ustoličenje (inštalacijo) našega novega župnika, preč. gospoda Mateja Weissa. Vsa fara se je radovala, da more pozdraviti v svoji sredini svojega novega dušnega pastirja. To veselje se je pokazalo tudi na zunaj. Na predvečer Svečnice je priredil domači pevski zbor svojemu novemu gospodu župniku podoknico. Okoli župnišča se je nabralo mnogo ljudi, ki so dali duška svojemu veselju z glasnimi živjivklici. Na praznik je zasijalo solnce, kot da se hoče vsa narava radovali z nami. Strelji so naznanjali daleč naokrog, da se je vršil v naši fari vesel dogodek. Pri sv. opraviilu je pozdravil preč. gospod dekan našega novega župnika s prav toplimi besedami. Kakor je gospod dekan želel g. župniku vso srečo in zadovoljstvo na novem mestu, tako mu želimo tudi mi, da bi dolgo, dolgo let srečen in zadovoljen pastiriral v šentjanški fari.

Loka pri Zidarem mostu. Ze dolgo ljudje ne pomnijo, da bi zvonovi v Loki v enem mesecu zvonili tolikim župljanom zadnje poždrave. Sedem smo jih januarja spremili k večnemu počitku. Med drugimi je 19. januarja spremljal pri podružnici sv. Jurja na zadnji poti nad vse veličasten sprevod daleč znano in izredno priljubljeno g. Marijo Jurman. Pohrotiljiva roka rajne mamice je bila vedro odprta pomoči potrebnim; veliko je darovala za domače, pred letom rove zvoceve, krasen dar je dala za bodoči novi zvon pri podružnici sv. Jerija, za katerega se zdaj zbirajo doneski, veliko je podpirala farro in podružno cerkev, naklonjena je bila katoliškim listem, zavedom, misijonom in cela njena hiša se šteje med izobražene in narodno zavedne v fari. Umljivo tedaj, da je tolažila velika mrcžica ljudstva s svojo udeležbo pri pogrebu oba gospoda sina, uslužbena pri železnici — Ivan je ob enem na domu posestnik, obč. blagajničar, glavni steher krajevne organizacije SLS in odbornik izobraževalnega društva — in tri hčerke: dobrotno gđc. Mari, posestnico v Radečah, Alojzijo, poročno Pragar in marljivo Marijino družbenico Agato. Dne 26. januarja je imel lep pogreb ob asistenci petih duhovnikov spoštovani in delavni posestnik g. Hijacint Moro. Nad 70 let star je v

MALA OZNANILA

Vajenca za sodarstvo sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. 124 2—1

Hišni strežnik z dežele, z večletnimi spričevali, pošten, tizen, srednje starosti, iščem službo pod dobrimi pogoji. Naslov v upravi lista. 137

Pelavska ročbina za po'elelstvo, najmanj štiri odrasli, za vinogradska in poljska dela, se išče. I lačaj se običajne dneve; stanovanjska tiša, polje, kurivo prosto. Vpraša se pri grašini Socka, pošta Vojnik. 160

Prodaj ali dam v najem dva orala zemlje. Stefan Ekart, Starše 37. Sv. Jarž, Ptuj. 125

Hiša, dve sobi, kuhinja in sadni vrt, pripravna za vsako obrt ali za penziorista, pri cerkvi in šoli, se proda. I tujska gora št. 13. 131

Za dobrodočo ges'itno se išče zakonski par, na račun. Načinne opise prosim pod »Februar« na upravo lista. 133

Hiša, lep vrt in njiva, nekaj sadnih dreves in vinske trte se takoj ro ceni proda. 20 minut od mesta Maribor, Cesta na Brezje št. 54. 146

Na prodaj je posestvo, 4 orate zemlje v Gaberniku, G. Polskava. Več se izve pri lastniku Iv. Špes. 145

Mizarski pomočnik, pošten, išče delo. Naslov v upravi, 144

Iščem službo kot mlinar v tovarno bučnega olja. Naslov v upravi. 142

Uboga vdova da triletnega zdravega fanta boljšim ljudem za svojega. Več pove uprava lista. 139

življenju veliko pretrpel, je bil več let cerkveni ključar pri podružnici sv. Loštjana, tajnik pri domači hranilnici, mnogoletni podpornik izobraževalnega društva in sploh priljubljen in postržljiv. Tudi do 4. februarja imamo že dva mrlica. Dne 3. t. m. je imela ginljiv sprevod ob veliki udeležbi faranov in številne Marijine družbe gđc. Ema Kranjc, ki je bila vkljub visoki starosti 75 let še zmiraj agilna članica Marijine družbe. Poleg družbine zastave jo je spremljala h pogrebu tudi lepa zastava našega izobraževalnega društva, ker se je tudi za isto rada potrudila in mu bila stalni ud. Vsem svetila večna luč in vsem preostalih naše sožalje! — Volitve so imenitno izpadle. SLS je bila pri nas močno zmagovalka. Naše izobraževalno društvo je imelo dne 2. februarja svoj vsakoletni občni zbor in je priredilo ta dan tudi tmbolo v veliko veselje mladine. Ohenem je pomnožilo svojo knjižnico začetkom februarja za 52 knjig.

Sv. Križ pri Mariboru. V soboto, dne 29. jan. je minulo 25 let od poroke Ivana in Cecilije Čepe, našega dolgoletnega cerkvenega ključarja. Prva žena, s katero je živel v srečnem zakonu, mu je bila umrla leta 1900, in v svojem drugem zakonu je dosegel srebrni jubilej. V nedeljo zvečer se je zbrala vsa družina — 10 otrok — v svoji rojstni hiši, da častitajo svojim staršem, predvsem svojemu očetu, ter jima obnove svojo ljubezen. Rodbina Čepejev je v naši župniji med najstarejšimi in v sorodu z dvema duhovnikom, Janezom Čepe, bivšemu kaplanu v Jarenini, umrlemu v Mariboru 1817, ter Francem Čepe, b. dekanu istotam (1835—1861). Hčerka obeh jubilarov, Ottilja, deluje že več let na naši šoli kot vzgledna učiteljica. Uglednima slavljencema želimo vsi sosedje in prijatelji isto, kar jima je želela ožja družba gostov tisto nedeljo zvečer: Bog vama daj še vnaprej obilo sreče in blagoslov! — Zlato poroka sta pa obhajala v ponedeljek, 31. januarja zakon-

Ponovna prestovoljna prodaja

oziroma parcelacija posestva »Prenuš dvor«, Zbelovo pri Poljčanah.

Prostovoljna prodaja posestva »Prenuš dvor« v celoti, oziroma po parcelah, se nadaljuje v nedeljo, dne 20. februarja t. l., od 10. ure dopoldne naprej.

Posestvo, ki je neobremenjeno, meri okroglo 45 oravol in obstoji iz cirka 16 oravol gozda, dalje vinograda, sadonosnika, njiv in travnikov. Na posestvu stoji lepa enonadstropna hiša z mlinom, viničarsko poslopje, dve pritlični hiši in več gospodarskih poslopij. S parcelacijo je mogoče doseči štiri samostojna gospodarstva, vsako s stanovanjsko hišo.

Posestvo je oddaljeno od Poljčan ¼ ure in leži v bližini glavne ceste v smeri Poljčane—Konjice. Železniška postaja Poljčane (¼ ure oddaljena), odnosno Zbelovo ali Sp. Laže na progi Poljčane—Konjice (¼ ure oddaljena).

Pismene ponudbe sprejema in daje pojasnila odvetniška pisarna g. dr. Ivana Fermevca v Ptuj.

Pojasnila na licu mesta se dobijo pri upravi »Prenuš dvor«, ali pri posestniku g. Josipu Groseku, Zbelovo pri Poljčanah št. 48.

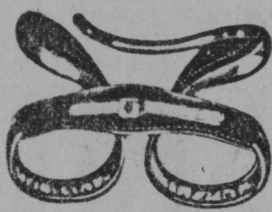
Interesenti se vabijo k prodaji.

Cena in plačilni pogoji ugodni.

157

Točna in solidna postrežba!

Ustanovljeno 1909.

Kilne pase

trebušne obveze, proti visečemu trebuhu, potujočim ledvicam in znižanju želodca, gumijeve nogavice in obveze za krčne žile. Umetne noge in roke, korsete, bergle, podloge za ploske noge, suspenzorije in vse aparate proti telesnim poškodbam. Izdeluje staroznana tvrdka

FRANC PODGORSEK, BANDAŽIST, MARIBOR

Slovenska ulica 7.

Pismena naročila se točno izvršujejo ter pošiljajo po povzetju.

Somišljeniki, širite naš list!

Zahvala.

Povodom nepričakovane smrti iskreno ljubljene hčerke v najlepši starosti 27 let, gospe

Marije Klavora roj. Gorjup

čutim dolžnost, da izrekam javno zahvalo vsem tistim, ki so v dnevih mučnega trpljenja za časa boleznii imenovane sočustvovali z menoj in mi izrekli k težki izgubi edinega otroka v tolažbo sožalje.

Posebno se zahvaljujem g. dr. Hrovatu, vedju bolnice v Ormožu in njegovi soprogi za številne obiske, čc. duhovščini, zastopnikom le-nartskih društvev, moškemu zboru za globoko ganljivi žalostinki, darovalcem vencev in vsem, ki so rajno spremili po zadnji poti do hladnega groba.

Sv. Lenart v Slov. goricah, dne 6. februarja 1927.

Marija Dimnik, mati.

Kupijo se večja in manjša posestva, gostine in trgovine v okrajih Ljutomer, I tuju in Maribor. Kdor hoče dobro in hitro prodati, naj piše pod: Franc Karoli, pošta Radenci. 147

Prodajam majhno hišo, dve sobi, kuhinja, vrt in dvorišče, svinjski hlevi, klet, 4 minute od drž. ceste, šole in farne cerkve; do žel. postaje 15 minut, pripravno za male obrtnike ali železničarje. Naslov v upravi. 143

Vinograd, 2 in pol orala, se prodaja pri Sv. Ani v Slov. gor. Vpraša se pri Francu Gole, Zg. Voličina, Sv. Lenart v Slov. goricah. 140

Kateraga veseli malo, pa rodovitno posestvo, naj kupi moje; redi se lahko 2 kravi, in je osim minut od južne železnice na Stajerskem; pripravno tudi za železničarja. Cena 32 tisoč dinarjev. Naslov v upravi. 141

Hišo z vrtičkom, ali primerno poslopje za preureditev, kupim brez posredovalca. Ponudbe s popisom in ceno na upravo lista pod značko »Sosed«. 128

Harmonij z 10 spremeni, izvršeni, prodaja J. H., Maribor, Magdalenski trg 4. 130

Sirojno plesti poučujem, vse vrste obleke, gladke in rožaste, na navadnih in modernih strojih v kratkem času za primerno plačilo. Fletarna M. Vezjak v Mariboru, Splavarska ulica 6. Na željo hrana in stanovanje v hiši. 155 1-4

Kože divjačine, zimske (december—marec), vešerice, bele podlasice in druge kupuje po najvišjih cenah J. Ratej, Slov. Bistrica. 156

Kupim večjo množino ameriške, podlage Riparia lortalis in Göthe čez ali na tisoče 1. in II. izbora. Prijave na Stuhec Ivan, Slatina Radenci. 148

Večji smrekov gozd, kakor tudi vsako večjo množino smrekovih hlobov, kupi električna žaga M. Obrar, Marib., Tattenbachova ulica. 112

V konkurznem skladu gumbarne Bistrica je še večja zaloga raznovrstnih gumbov, ki se prodajo pod konkurenčno ceno. Izvedbe pri skladnem upravniku dr. U. Lemežu, odvetniku v Slov. Bistrici. 151

Lea zelena škarpna krma, 10 met. stolot otave in 16 met. stol. sena na prodaj. Pesnica št. 42, vpraša se pri g. Klug. 138

Prodaja se približno 70 kub. m borovih in smrekovih hlobov za žage, prevoza prosto do postaje v I tuju in 1000 kub. m bukovskega lesa na panju v Halozah Vprašati: Minoritski samostan v I tuju. 127

Prodaja se zelo po ceni dobro ohranjen harmonij na 5 oktav in 5 registrov. Naslov v upravi lista. 126

Vsemogočni je v svoji neskončni previdnosti poklical k Sebi svojega zvestega služabnika, milostljivega gospoda

Franc Hrastelj-a,

infuliranega arhidijakona, nadžupnika in dekana, duh. in konzist. svetnika v Konjicah.

Umrli je dne 7. februarja 1927, ob pol 2. popoldne.

Pogreb je dne 10. februarja 1927, ob 10. dopoldne v Konjicah.

Duhovščina njegove dekanije in njegovi sorodniki, njegovi duhovni sobratje in verno ljudstvo, kateremu je pastiroval kot nad vse dober in zvest dušni oče, čutiljo v globoki žalosti nenadomesljivo izgubo, ki jih je zadela. Njihova molitev naj pripomore, da mu Vsemogočni dodeli večno plačilo v obilnosti!

Konjice—Dol pri Hrastniku—Zagorje ob Savi—Trbovlje—Maribor, dne 7. februarja 1927.

Dekanijska duhovščina in sorodniki.

INVENTURNA-PRODAJA

97-147-197-247

Želimo temeljito isprazniti!

HUMANIK čevlje

Maribor, Jos. Martinz, Gosposka ulica 17.

Celje, Aleksandrova ulica 1.

Generalno zastopstvo
STÉYR-WERKE A. G.
za SHS išče za
STEYR AUTOMOBILE

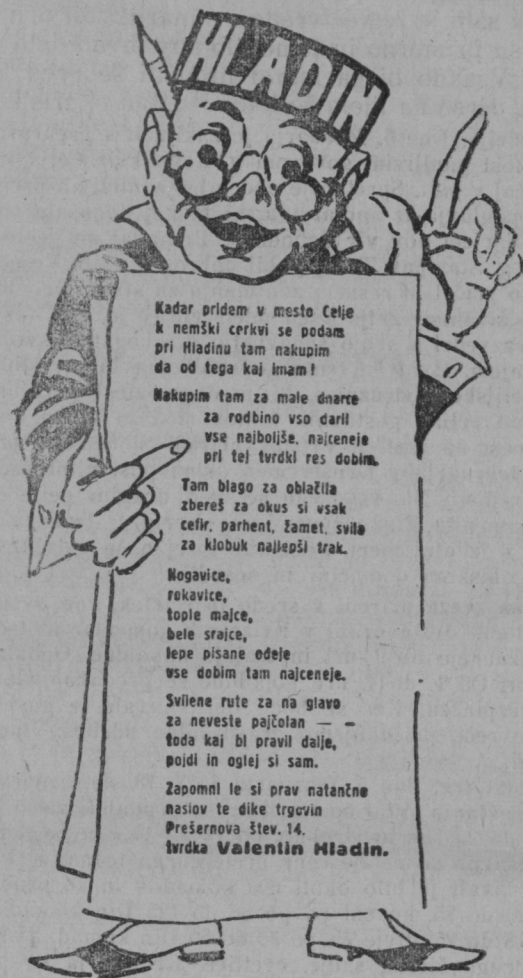
v vseh večjih mestih države zastopstvo z lastnim vozom za razkazovanje in podzastopstvo brez voza za razkazovanje (pri primernem poslovanju velik zaslužek).

Prodajne cene:

Steyr VII šestcilindrski, sedem sedežev, 12/50 PS, Torpedo, z zavoro na prednjih kolesih — 165.000 Din.

Steyr XII šestcilindrski, pet sedežev, 6/30 PS, Torpedo, z zavoro na prednjih kolesih in nihalna os (Schwingachse), 98.000 Din.

Dopis na: »Ferrum« d. d., Zagreb, Hatzova ulica broj 14
Poštanski pretinac 59 149

Kadar pridem v mesto Celje
k nemški cerkvi se podam
pri Hladinu tam nakupim
da od tega kaj imam!

Nakupim tam za male denarce
za rodbino vso daril
vse najboljše, najceneje
pri tej tvrdki res dobim.

Tam blago za oblačila
zberem za okus si vsak
cefir, parhent, žamet, svilu
za klobuk najlepši trak.

Nogavice,
rokavice,
tople majice,
bele srajce,
lepe pisane odelje
vse dobim tam najceneje.

Svilene rute za na glavo
za neveste pajčolan —
toda kaj bi pravil dalje,
pojd in oglej si sam.

Zapomni le si prav natančno
naslov te dake trgovin
Prešernova Stev. 14.
tvrdka Valentin Hladin.

Zahvala.

Povodom bridke izgube našega nepozabnega očeta, brata, gospoda

Vinko Pečko

posesnika v Gočovi

se zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem. Posebno se zahvaljujemo g. kaplanu, ki so prišli ob slabem vremenu na čem, g. župniku, pevcem za petje pretresljivih žalostink in vsakemu, ki se je udeležil pogreba in spremljal blagolobjnega k zadnjemu počitku na domače pokopališče k Sv. Rupertu v Slov. goricah.

Gočova, dne 17. jan. 1927.

Genovefa, Elizabeta, Marija, Uršula, Julijana, hčere;
Karl, sin; Jožef, brat. 135

La bučno olje „Kronska znamka“

Din 5- za 1 kg ceneje kakor namizno olje

„ 8- „ „ „ „ mast

Uporabite torej za salato in k pečenju samo bučno olje „Kronska znamka“!

Tovarna olja Albert Stiger, Slov. Bistrica

Antona Hariha in Marijo Waldhuber v krogu svojega ožjega sorodstva. Zlati ženini je iz starodavne rodbine Harihove, ki je gospodarila na Vrbljovem posestvu na Slemenu, zlata nevesta pa iz rodbine Waldhuberjev, ki so živeli na Jegičevem gruntu. Občo pozornost je vzbujala zlata nevesta s svojo živahnostjo in korajžu ter srčkane naučiteljice, ki so svoji babici in dedku govorile pretepe napitnice. Zares, zdravo je bivati na svežem planinskem zraku! Tu narod biva še krepak! Lepa slovesnost bo ostala vsem v trajnem spominu.

Sv. Križ pri Mariboru. Naše vrle igralke so nam na Svečnico zopet pokazale, kaj premore gorečnost za izobrazbo! Oh ti poredna svojeglava Minka! En čas se je zdela, da boš zmagała svoje stroge gospodinje in tiste hude dekline, nazadnje si pa le prišla ponižna in skesana domov k svoji ljubi mami in k svojim dobrim sestricama! Tako si se jim usmili, ker so te povsod naglali iz službe, da je še nam gledalcem bilo težko pri srcu! No, potem si pa bila le srečna, ko si dosegla odpuščenje pri strogi gospe Mazinec, in ko so ti podale roko Hermina in Pavlina! Zakaj pa nisi prej ubogala dobrotoče Fani, ki te je svarila pred nepremišljenimi koraki! Huda Kata te je malo preveč silila z žiganci — pa saj si bila sama kriva, ker si jih zabelila s tisto maslo, ki je bila za čevlje mazati! Zares, lepo je bilo! Le večkrat še kaj tacega!

Gor. Sv. Kungota. Da se naše katoliško Prosvetno društvo giblje, dokaz prekrasna igra dne 2. februarja »Pastirci in kralji«, ki so jo prav lepo odigrali udje našega društva. Bil je sicer ples v vasi, a ljudje željni poštenega razvedrila, prišli so v mogočnem številu ter napolnili solski prostor do zadnjega kotička. Vnovič si videl moške in ženske iz sosednjih župnij, ki se niso ustrašili daljnjega pota. Predavanje o igri je izborna izpeljala šolska deklica, hčerka g. grofa Bubna, nakar je Avgustin Žikec navdušeno deklamiral Gregorčičev pesem. Igralci so se res potrudili, ter so bili od občinstva burno aklamirani. Tako se dela na prosvetnem polju tukaj na jezikovni meji, kjer še je bilo pred malo časa pred prevratom živahno raznarodovanje za famozno »Südmarko«. Zato pa prosimo vse č. gg. duhovnike in druga dobra srca, ki ste prešli »milo prošnjo« s položnico, da velikodušno priskočite na pomoč z denarno podporo, da si letos postavimo ožir. preuredimo cerkveno hišo v Društveni dom. Obmejne postojanke so predvsem potrebne izdatne pomoči, toliko bolj tukaj, ker ima mladina veliko veselje do narodnega in prosvetnega dela. Starejše ljudi bo težko pridobiti za narodno idejo, gre, da vsaj mlajši rod vzgajamo v narodnem duhu, ter da mu vcepimo gorečo ljubezen do zlatega maternega nam jezika in do rojstne slovenske grude. Vsem blagim dobrotnikom se bo naša mladina bogato oddolžila v vsrajnem prosvetnem delu ter obljubila, da bo jezikovna obmejna postojanka Gor. Sv. Kungota postala močna trdnjava v narodnem in verskem oziru.

Gornja Sv. Kungota. Nova zvezda se je prikazala v Gornji Sv. Kungoti. Zvest pristaš Radičeva prerokuje — ljudje čutje — šudne reči trosi okoli te klobasarije: Pravi, da naša katoliška vera bo še samo malo časa trajala, potem bo pa izginila kakor meg. Luterova vera bo pa ostala do konca sveta. Pravi, da je zato tudi Luter izstopil iz katoliške vere, ker je znal, da bo trajala le malo časa. Hop, prerok, Jaka, sedaj si ga polomil, pa ne, ta človek zna strašno dobro cerkveno zgodovino — ubogi mi, kaj naj začnem? No to je že tolažba, da je to zadnji zdihljaj uboge propadle stranke, no, ne bo take sile, očka, le potolažite se, Lutra pa si lepo v žakelj zvežite, da se ne razpase po župniji.

Sv. Rupert v Slov. gor. Bralno društvo vabi v nedeljo, 20. t. m. cenjeno občinstvo na uprizoritev lepe podučljive igre »Mlinar in njegova hči«, ki se vrši ob tretji uri popoldne v prostorih stare šole.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tragična smrt. Dne 31. jan. so se zjutraj v Podgorcih pri ženinu Ivanu Zorko zbirali gostje, ki bi šli na Brsnico po njegovo nevesto, Matildo Hanželič; med njimi je bila tudi 46letna vdova iz Brsnice, Ana Marin vlg. Zihlavec. Pri običajnem zajutru jo kar zadene na desno stran lica in v levo roko kap. Poslali so takoj po duhovnika in po zdravnika v Muretnice. Toda domači župnik ji ni mogel drugega podeliti, kot sv. poslednje olje; a zdravnik je dal injekcije in konstatiral, da se bliža katastrofa; in je res še isti dan ob 1. popoldne izdihnila. Po smrti svojega moža, Franca Marina, ki je leta 1918 kot vojak umrl v Olemuku, je živela vzgladno kot vdova in skrbna mati svojim štirim nepreskrbljenim otrokom. Blag ji spomin in pomilovanje žalostnim svatom.

Sv. Bollenk pri Središču ob Dravi. Volitve v oblastne skupščine so spravile naše samostojne, pravilno nesamostojne, ki so se v teku treh let iz strasnih liberalcev prelevili v razne stranke, tako 1. v demokrate, 2. v samostojne kmetijske ter 3. zašli k Radiču, ob vsi pamet. Gospod Stipica Radič pri večini naših še tako zagrznenih sovražnikov naše mogočne Slovenske ljudske stranke ne vleče, ker je vsakomur znano, da je Stipica varal ves hrvaški narod; Bollenčani, po večini prebrisane glave, se ne dajo farbat od Radičevih agentov, kakor so to Rojs itd., izjemo delajo le Zabavnik. Samostojneži, današnji radičevci so z vso sigurnostjo računali na popolno zmago, a doživeli so razočaranje in popoln poraz. Franc Zabavnik iz Vodrance je hotel pridobiti volilce z žganjem, obljubil pa tri butele žganja vsakemu volilcu, ki bi volil Radičevega kandidata. Vse to ni pomagalo! — Nekateri so menda žganje popili, a volili so po svoji vesti in pameti. Čast jim! Izid volitev to dobro kaže, kajti samostojneži in radičevci so nazadovili od volitev v narodno skupščino za 74 glasov; prej 125 glasov, sedaj le 51 in še te le po milosti nekaterih kratkovidnežev. Zelimo in upamo, da se v prihodnje spametujejo ter poslušajo naše moze. Večina nekdanjih samostojnežev je bila pač mnenja, da nikakor ne gre iti po navodilu gg. Zabavnikov, ki zmajir vse pokvarijo. Ciril Zabavnik je priredil nekaj zaupnih sestankov v prilog radičevcev. Vsi ti sestanki so bili brezuspešni, ter je moral pobegniti imenovani povsod. Zadnje dni pred volitvami so poklicali uskoka Rojsa iz Ormoža, no, ta je na vsezadnje pokvaril vse, še dobri pristaši Samostojne stranke so pri volitvah glasovali z našo SLS, ali pa se, vsaj nekateri, volitev sploh vzdrali. Na volilnih sestankih pri Gregorinčiču na Rogu in pri Zabavniku v Jastrebihi je Rojs po 1 in pol ure kričal, kdel in zabaval čez vse. Vseprek je zmerjal s tatovi, lumpi, goljufi itd. Vsak poštenjak, ne pristaš naše stranke, se je zgrazil nad govorom tega človeka. Na zadnjem sestanku ni mnogo manjkalo, da bi Rojsa lastni pristaši postavili na hladno, kamor je apadal. Vse kaj drugega so bili sestanki naše zmagovite SLS, na kojih je mirno, dostojno in v izvrstno zasnovanem govoru poročal naš kandidat, viničar g. Peter Rozman. Da so njegove besede padle na rodovitna tla, so pokazale volitve. Čast gre vsem našim volilcem! Izvrstno so se držali Godenci, Vodrance, Jastrebič, Kog, Gomila — tudi Vitan, Lačaves, Brezovčak in Zasavci so bili to pol po večini naši.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Izkaz darov za pogorele v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Podpisani odbor je prejel naslednje prispevke: zbirka 70 Din, posl. Ivan Venjak 2000 Din, č. g. župnik Ogrizek 10 Din; po g. srezkem poglavarju dr. Vončini Hranilnica in posojilnica v Ptuj 1000 Din in Kreditna banka v Ptuj 300 Din; č. g. župnik Ivan Goričan 100 Din; Staj. hranilnica v Gradcu na pobudo g. ravnatelja Majcena (po srez. pogl. v Ptuj) 4000 Din, Posojilnica v Mariboru 1000 Din, g. Ivan Traun, trgovec, Ptuj 200 Din, Južnoštajerska hranilnica v Celju 500 Din, Ljudska posojilnica v Celju 200 Din, Trgovska zadruga v Ptuj 1000 Din, Posojilno društvo v Ptuj 2500 Din, Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj 1000 Din; škofijska zbirka po cerkvah lavantinske škofije 25000 Din. — Skupno: 27.880 Din. — Izven pomožnega odbora se je pogorelec razde-

lilo: podpora velikega župana v Mariboru po 4000 Din, in drž. podpora po 39.000 Lin, katero je s svojim neumornim prizadevanjem izposloval narodni poslanec gospod Vesenjak. Njemu in vsem blagim darovalcem, zlasti pa še preč. lav. škofijskemu, ki je s svojo zbirko odprlo toliko dobroteljski rok, izreka podpisani odbor imenom bednih pogorelcov najpriskrnejšo zahvalo: Bog plati! — Pomožni odbor za pogorele v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, dne 31. decembra 1926.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tukajšnji esperantisti so priredili v nedeljo, dne 30. jan. t. l. v gostilni gospoda Jakoba Novak, svoj družabni večer z igro, srečolovom itd., ki je bil zelo dobro obiskan. Tudi veseloligra »Stari grehi«, je pod spretnim vodstvom našega splošno priljubljenega zdravnika g. dr. Pirnata, prav dobro uspela, zakar mu bodi izrečena najlepša zahvala. Hvala tudi vsem, ki so, bodisi kot darovalci dobikov, igralci, gostje ali na kakšen način pripomogli k uspehu prireditve in prosimo, da nam ostanejo tudi v bodoče tako naklonjeni. Hvala povsem cenj. gostom iz Maribora, Hoč, Ruš in Fale, ki so se pa morali, žalibog, radi neugodnih prometnih zvez takoj po igri vrniti. Na svidenje!

Makole. Naša društva pridno delajo. Dne 26. decembra pr. l. je priredilo Prosvetno društvo igro »Krivoprislužnik«. Društveni sestanki se vrše redno vsak mesec. Orlovska organizacija napreduje. S svojimi poučnimi sestanki in s telovadbo trga mladino gostilnam in vzgaja v pomoč in ponos staršem in narodu. Vas fantje, kateri se niste v orlovski organizaciji, vas vaši tovariši vabijo v orlovske vrste, da z njimi skupno korakate skozi pot življenja k svojemu cilju. Iraznik Brezmadežne 8. dec. smo tudi dostojno proslavili Orli in Orlice s skupnim sv. obhajilom. Naši Orličji in Orličice tudi pridno telovadijo. Vas vse, ki ljubite mladino in katoliška društva pa prosimo, da jo podpirate, saj ona je bodočnost naroda, Bog živi!

Slovenjegradec. Volitve v oblastno skupščino so se izvršile pri nas povsem mirno in v lepem redu. Kakor znano, je odnesla zmago na celi črti naša Slovenska ljudska stranka. Po objavljenem rezultatu so pa tudi naši nasprotniki znali prenašati njih temeljit poraz v splošnem še dosti možato in dostojno. Izjemo je delal samo neki Creslovnik, pisar pri okrajnem sodišču, katerega je popolna in sijajna zmaga našega poštenega ljudstva strahovito razburila. Svojemu nezadovoljstvu o izidu volitev je dal duška s tem, da je v Gollovi gostilni razgrajal skoro do polnoči ter pri tem izbruhal dokaj najnesramnejši psovki na naše volilce meščane in kmečkega stanu, kar si bomo dobro zapomnili. Da bo pa javnost zaznala, kakega kova in značaja da ta gospod je, še povemo to, da je ob času Korošec—Davidovičeve vlade prišel k nekemu sestanku članov Slovenske ljudske stranke ter tam prijavil svoj vstop v krajno organizacijo SLS v Slovenjegradu, nakar je bil tudi vpisan, toda ko nam je pozneje zopet hrbet obrnil, nismo prav nič žalovali za njim. Priporočamo tega gospoda dež. sodnemu svetniku in smo prepričani, da ga bo pri merno podučil, kako se je treba vesti tudi izven službe uslužbencu, ki ima svoj kruh od davkoplačevalcev, kateri pač ne bodo trpeli, da bi jih kdorkoli javno zasramoval zaradi njih političnega mišljenja.

Saleška dolina. Zadnjič smo v odstotkih pojasnili, kako so se posamezne občine v naši dolini udeleževale volitev dne 23. jan. in kako so volile glede na pripadnost k naši stranki. Poglejmo še, koliko so dobile nasprotnne stranke v posameznih občinah. Druga skrinjica je bila združenih socialdemokratov. Razmeroma največ je dobila ta skrinjica v občini Skale, kjer je dosegla 41% vseh oddanih glasov, za njo pride Velenje s 35%, potem Soštanj z 28%, Topolšica z 21%, St. Ilj z 15%, St. Janž z 8% in St. Andraž z 1%. Tretja skrinjica je bila Pučljeva. Največ odstotkov oddanih glasov je dosegla v občini Topolšica, in sicer 12,9%, za njo pride St. Janž z 7%, potem Soštanj z 0,9%, Velenje z 0,8%, Skale z 0,7%, St. Ilj z 0,5%, St. Andraž z 0%. Žerjavovi demokrati so dobili razmeroma največ v Soštanju, namreč 20%, potem v Velenju 8%, v St. Andražu 4,8%, v St. Ilju 4,39%, v Topolšici 4,32%, v Skalah 2% in v St. Janžu 0,8%. Razmeroma je torej socialdemokratov največ v Skalah, najmanj v St. Andražu. Samostojnih kmetijev ali Pučelj-radičevcev je razmeroma največ v Topolšici 12,9%, najmanj v St. Andražu nič. Žerjavovcev je največ v Soštanju: 20%, najmanj v St. Janžu: 0,8%. Celotno razmerje strank v Saleški dolini je za našo stranko 68%, za soc. demokrate 18%, za Žerjavovce 9%, za Pučelj-Radičevce 4%; desetink v tem slučaju nismo vpoštevali.

Petrovče. Marsikateri izven naše občine je mislil, da vsled tega, ker imamo župana iz vrst Pučeljjevih pristašev, je ljudstvo naše občine že po večini v liberalnem taboru, da je župan liberalec bil izvoljen, kriv je bil nekaj ugledni mož iz naših vrst. 23. januar pa je pokazal, da so pristaši SLS v petrovski občini še vedno na vrhuncu. Na dan volitev, ko je bil znan rezultat glasov, so pučeljci kar obledeli in niso mogli verjeti resnici, da njihovo, za ljudstvo pogubno stranko vse zapuša. Tudi vojnja volilcev z Lorberjevim avtom ni prinesla, po vojski čez noč obogatelemu Tončeku iz Arjevsi in mami Vodenikovi iz Petrovč zaželjenega uspeha. Da pa bode svet zvedel, kakšne naprednjake imamo tukaj, nai omerim ta le naradni slučaj: Na dan volitev se pripelje pred občinsko pisarno s svojim avtom znani Apnarjev France ter stopi v volilni lokal, ne da bi se, kakor oliko zahteva, odkril pred zbrano volilno komisijo, nakar ga gospod komisar vzame v roke in ga poduča, da taki gospodje, koji se tako vozi, naj znajo tudi toliko olike, da spustijo tiča izpod klobuka, kadar pridejo v volilni lokal. Mislimo, da si bode France to naprednost dobro zapomnil.

Šmartno ob Paki. Tukajšnji občinski odbor je svoječasno napravil v svoji seji sklep, da se vloži prošnja na pošto in žel. ravnateljstvo za prepis imena pošte in postaje, katera oba urada sta se doslej imenovala Rečica ob Paki. Sedaj je županstvo prejelo odlok, s katerim se ta prošnja rešuje tako, da se v naprej poštni in postajni urad imenujeta Šmartno ob Paki. To je zelo pametno, ker so se vedno godile pomote in po pisma, namenjena sem, romala na Rečico ob Savinji. Tudi se nahaja pošta in železniška postaja v vasi Šmartno ter tudi na zemljišču kat. občine Šmartno, ne pa v vasi Rečica. Vnaprej torej naj vsak, ki pišem sem kako pismo, naslovi pošto Šmartno ob Paki.

Matija Munda:

»Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete...«

(Ob stoletnici rojstva Božidarja Raiča)

Te dni (dne 9. februarja) poteče ravno sto let, odkar se je na prijaznem griču Zvabu, župnije Sv. Tomaža nad Ormožem rodil mož, ki je zavzemal v drugi polovici preteklega stoletja važno vlogo na kulturnem in političnem polju našega narodnega življenja: Božidar Raič. (Pravzaprav se je Raič pisal Rajh, kakor se še danes pišejo njegovi sorodniki, toda kot navdušen Slovan je svoje hebrejsko ime Matija preimenoval v Božidarja, nemški zvenec priimek Rajh pa v Raiča.) Oče Jurij, po domoče Vrlek, je bil poljedelec, sodar in tkalec. Sin Matija je obiskoval ljudsko šolo pri Sv. Tomažu (na Runču takrat še ni bilo šole), nakar ga pošljejo starši kot zelo nadarjenega učenca v gimnazijo, katero je dovršil deloma v Varaždinu, deloma v Zagrebu. Studiral je nato bogoslovje v Gradcu in bil v duhovnika posvečen 31. julija 1850. V počitnicah je pomagal očetu pri sodarski obrti. Kot bogoslovec drugega letnika si je baje sam naredil »lagvice« (sodček). Kaplanoval je na to eno leto v Ljutomeru, dve leti v Slivnici, l. 1853 pa je bil imenovan za profesorja slovenščine na mariborski gim-

naziji. Ker se je pa tukaj odločno potegoval za pravice slovenskega jezika, je moral zavod zapustiti in je bil za kazen nastavljen za kaplana pri Sv. Barbari v Haložah (1860—1870), kjer je na to postal tudi župnik. Leta 1884. je bil kot poslanec izvoljen v državni zbor, kjer je v neštetihi govorih junško zagovarjal pravice slovenskega naroda. A nakopal si je bolezen, moral je v posteljo in v bolnico na Dunaju; ko je malo okrevljal, ga prepeljejo v Ljubljano, kjer je 6. junija l. 1886. v krogu svojih tovarišev umrl. To je njegova prva in zadnja slika. Počiva na pokopališču pri Sv. Krištofu v Ljubljani, v grobnici slovenskega pisateljskega društva. Nagrobni govor mu je govoril njegov iskren prijatelj dr. Vošnjak.

Božidar Raič je bil jezikoslovec, pisatelj, politik, po soglasnem mnenju naš najboljši ljudski govornik. Napisal je celo vrsto jezikoslovnih razprav, povesti za prosto ljudstvo, dopisaval je skoraj v vse takratne slovenske liste in se povsod potegoval za zedinjeno Slovenijo, za pravice slovenskega naroda in jezika v šoli in uradu. Natančnejši pregled njegovega pisateljskega delovanja bi čitateljev »Slov. Gospodarja« najbrž ne zanimal, zato prehajam kar na Raiča politika in govornika.

Pravzaprav je naš slovenski narod šele takrat začel živeti svoje zavestno narodno življenje, ko so slovenski rodoljubi vzbudili v širokih plasteh naroda narodno zavest in narodni ponos, ki ju je zamorila večstoletna narodna sužnost. To se je zgodilo zlasti v dobi slovenskih taborov, velikih ljudskih manifestacij, ki so jih prirejali štajerski rodoljubi od leta 1868. do 1872 po vsej Sloveniji. Poleg dr. Zarnika je bil najznamenitejši govornik na teh taborih ravno Božidar Raič. Jedro Raičevih taborov govornikov, bodisi potem na prvem slovenskem taboru v Ljutomeru dne 9. avgusta leta 1868, bodisi v Ormožu (8. avgusta leta 1869.), ali v Zalcu (saj se je udeležil menda vseh), je bila vedno zahteva, da morajo biti osnovne šole čisto slovenske, v srednjih šolah učni jezik slovenski, in pa zahteva po zedinjeni Sloveniji. »Bil je pravi govornik za ljudstvo, njegov krepki glas je prodiral na vse strani, da so pri taborih, ko je zbrano bilo včasih do 10 tisoč poslušalcev, ga slišali tudi najbolj oddaljeni. In govoriti je znal in s svojo ognjevitostjo besedo segati vsem v srca, ker so vsi čutili, da kar govori, mu prihaja iz srca, ki je poznalo edino ljubezen, svoj slovenski narod.« (Dr. Josip Vošnjak: Spomini, Str. 163.) Ko je na ljudskem taboru v Ormožu dne 9. avgusta leta 1868. s svojim gromovitim glasom pozval narod: »Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete svojemu slovenskemu narodu in domovini! Prisegajte!«, so se vzdignile vse roke in odmevali so tisočeri klici: »Prisegamo!«

Svojih govorov navadno ni pisal, njegovi govori niso bili učeno sestavljeni, o predmetu, o katerem je mislil govoriti, je nekaj časa razmišljal, potem pa stopil na govorniški oder in beseda mu je tekla navadno gladko. Bil je rojen govornik. Tako je bil zamaknjen v svoj govor, da še telesnih bolečin ni čutil. dr. Vošnjak pripoveduje v svojih »Spominih«, da je na taboru v Ormožu nekoč zapazil med Raičevim govorom, da mu kri kaplja iz desne roke. Tesar, ki je zbiral oder, je zabil en žebelj tako nerodno, da je konec žreblja molel iz deske. Ko je Raič v svoji navdušenosti udaril po deski, mu je žebelj predrl kožo na roki, ne da bi on sam to zapazil. S tem je dejanski pokazal, da je pripravljen tudi svojo kri preliti za svoj narod. — *logika...*

Kot politik je bil Raič zelo agilen, v deželnem in državnem zboru je vložil nešteto interpelacij v korist svojih volilcev iz pljuškega okraja. Nered se je posvetil politiki. Ko so ga prišli trije njegovi prijatelji iz Ptuja prigovarjati, naj prevzame kandidacijo za državni zbor, jim je rekel: »Pred desilimi leti bi bil rad poslanec, sedaj se pa ne čutim več zmognega.« Ker pa prijatelji niso odnehali, jim je rekel: »Veliko sem se že žrtvoval, pa če še to žrtve zahtevate, pošljite me v Beč, pa me ga ne bo več.« Tako se je tudi zgodilo. Politika, oziroma ponesrečen parlamentarni nastop, mu je skopal prerani grob. Na proračunski seji naučnega ministra dne 19. marca 1886 je bil Raič določen kot govornik. Svoj govor si je napisal ter ga bral, kar pa je bilo po pravilniku zabranjeno. Predsednik dr. Smolka ga prekine z opazko: »Im Parlamente wird gesprochen, nicht gelesen« in mu odvzame besedo. To je pa Raič kot proslavljeni govornik slovenskih taborov smatral za svojo največjo žalitev, tega njegova moška duša ni strpela. Zbolel je vsled tega in kmalu na to umrl.

Raičeva doba slovenskih taborov in pa naša doba sta si v marsikateri podobni. Saj naš slovenski narod še vedno bije boj za svojo narodno in kulturno samostojnost, saj še vedno zahtevamo zedinjeno Slovenijo in se borimo za veljavo slovenskega jezika v šolah in uradih, samo s to razliko, da je v Raičevi dobi bil ta boj naperjen proti zatiralcem od strani tujega germanskega naroda, dočim velja danes ta boj onim oblastnikom sorodne bratske krvi, ki hočejo zbrisati s površja vsak sled slovenstva. Niso li zborovanja naše SLS, ki še vedno štiti prapor slovenstva, kakor nekdanji slovenski tabori? »Mi hočemo živeti, mi nečemo umreti«, to je naše geslo nekdanj in sedaj, to bo naše geslo tudi v bodočnosti. Zadnje volitve v deželne zbornice so to potrdile. Nismo protidržavni elementi, mi ljubimo to državo, ki je plod naših stoletnih sanj, smo pa in ostanemo Slovenci, ne pustimo si od nikogar uničevati svojih kulturnih dobrin, zahtevamo samo pravice, ki jih lahko zahteva svobodni narod v svobodni državi. Ker smo Slovenci, je naša prva dolžnost, da čujemo vse to, kar spada k bistvu slovenskega naroda, katerega člani smo po rojstvu, to je njegov jezik, vera, kultura in tradicija. Trije narodi tvorimo našo državo, vsak zase skušajmo dvigniti svojo kulturo do najvišje stopnje, Slovenci ostanimo Slovenci, Hrvati Hrvati, Srbi pa Srbi, vsi skupaj ustvarjamo eno enotno jugoslovansko kulturo in po eventualnem posredovanju posebnih vrednot zidajmo pod eno državno streho dom sreče in zadovoljstva, ki so ga v duhu gledali vsi veliki naši možje od Triglava do Vardara.

Casi so pa danes taki, da bi še rabili Raičev, ki bi nam na slovenskih taborih klicali: »Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete svojemu slovenskemu narodu in domovini!« Mogoče nas čaka še huda borba a upanje na končno zmago nam daje pogum. Zakaj narod, ki neče umreti, ne umrje.

Broj 7031/14-1926.

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine Z a b l j e k se da potom javne dražbe do 31. marca 1934 v zakup. Dražba se vrši v četrtek, dne 3. marca 1927 ob pol 13. uri v prostorih občinskega urada v Slov. Bistrici, to je na uradnem dnevu.

Sreski poglavar v Mariboru, desni breg, dne 27. januarja 1927.

134
Poljanec s. r.

Broj 415/2-1927.

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine H r a s t o v e c se da potom javne dražbe do 31. marca 1933 v zakup. Dražba se vrši v četrtek, dne 3. marca t. l., ob 12. uri v prostorih občinskega urada v Slov. Bistrici, t. j. na uradni dan.

Sreski poglavar v Mariboru, desni breg, dne 27. januarja 1927.

133
Poljanec s. r.

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda 75 par. Najmanjša cena za oglas je 8 D. Manjši zneski se lahko vpošiljajo tudi v znamkah. Upravištvu odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za odgovor.

Priden, zanesljiv ekonom ali (Schaffer) ki je posebno v hmeljarstvu in če mogoče v sadjarstvu izurjen, se za takojšnji nastop išče. Samski imajo prednost. Ponudbe prosim s prepisom spriceval na naslov Jos. Ornig, Ptuj. 118

Kuharica, popolnoma zdrava in čvrsta, koja bi samostojno opravljala tudi vsa druga gospodinjstva dela, se išče proti dobri plači k tročlanski obitelji z enim šolskim otrokom. Službodajalec je akademičen inteligent v lepem slovenskem trgu ob železnici. V slučaju službenega zadovoljstva postane višna plače postranska stvar. Starost 30-40 let. Priporočljivo je tudi nekaj poznanja nemščine. Ponudbe z začetnimi zahtevami na upravo lista pod znakom »Hišna pomoč 3«. 79 3-1

Lepo posestvo, okoli 30 oralov, blizu postaje St. Ilj se da v najem, ali proda takoj. Vpraša se pri Antonu Preskar, Cirknica št. 11, St. Ilj v Slov. gor. 98

Skoro čisto nov mlin na vodo se proda za 6000 Din. Pojasnila daje Florjan Narat, Sv. Jurij, p. Sv. Kungota. 113 2-1

Na prodaj je lepo posestvo, ki meri 42 oralov z lepim gozdom, njivami in travniki z dobro ohranjenim hišo z dvema gospodarskima poslonima in kozolcem, leži blizu Zidanega mosta, 15 minut od glavne ceste; živine se lahko redi do 6 glav. Cena je 35.000 Din in prevžitek za 63 let staro osebo. Več se izve pri županu Jakobu Draksler na Dolu pri Hrastniku. 85

Dobro ohranjeno svetlo pohištvo za spalnico, dve postelji itd. se radi preselitve proda. Ogledati se je pri gospe G. Suklje, Laško. 121

Prvovrstne cepiljenke na podlagi rip. portalis in Göthe št. 9 vrste: silvanec, beli burgundec in muškadni silvanec ima na prodaj par tisoč komadov Ivan Kren, trtnar, Plavč, p. Zg. Sv. Kungota pri Mariboru 107 2-1

Kupim staro zlato in srebro, stari denar, srebrne krone itd. C. Ackermann, urar v Ptuj. 1704

Kupujem stalno borov, smrekov in jelkin les za rudokope. Plašilo zajamčeno. Ponudbe na Dragotina Korošec, Rečica ob Paki 1401

Cepiljene trte, na ameriških podlagah, pod vsako konkurenco ceno nudi trtnica Franc Zelenko, trtnar, Rucmanci, Sv. Tomaž pri Ormožu. 1655 10-1

Pozor pri reji prašičev! Ako hočete imeti prašiče zdrave, da bodo radi jedli in debelili se, dodelite jim vsaj dvakrat tedensko po tri žlice »Mastelina«. Tega dobite v vseh trgovinah 68

Zastonj dobite eno volneno rute pri nakupu za 100 Din blaga, pri nakupu za 500 Din blaga dobite en plet — platno dobite že od 6 Din naprej, kakor tudi zimsko blago skoraj pol zastonj pri J. Trpin, Glavni trg 17 v Mariboru. 21 10-1

Večjo množino slivovke proda Josip Gamser, Zg. Sv. Kungota. 110

Kmetje, posestniki!

najboljše zamenjate in prešate olje v tovarni bučnega olja J. Hochmüller v Mariboru. Pod mostom (Magdalenska stran) Dobijo se po ceni najrednejše otrobi. 100 12-1

Vsi ljudje veliki in majhni

govore o prodaji pri trdku

Franc Kolerič
Apače

radi prezidave, ker dobe tam kaj po zelo nizkih cenah naj boljše blago. 93

Kdor v „Slov. Gospodarju“ oglašuje, uspeha gotovo se raduje!

Najbolje in najvarneje naložite svoj denar pri

Okrajni posojilnici v Ljutomeru

r. z. z. n. z.

ki obrestuje hranilne vloge najbolje.

Tekoči računi.

Posojilo na poroštvo, zastavo in vknjižbo

Urađuje za stranke vsak delavnik od 8. do 12. ure. 59

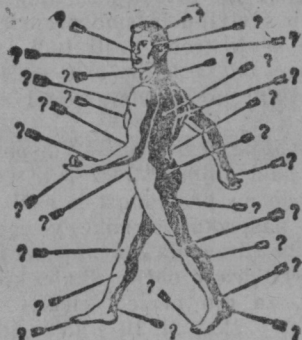
Vse kar potrebujete

Vam se nepovsечно lažje na željo zamenja z drugim. Preglejte bogato ilustrovani divot-cenik, ki ga dobite brezplačno od svetovne trgovine H. Cutler v Ljubljani št. 902.

za sebe, svojo družino, svoje prijatelje najprej zlatino in srebrnino, ure, verižice, prslane, ušne, zapestnice in ves nakit v vsaki ceni; dalje aparate za britje in rezanje las, nože, škarije, črte za cigarete, denarnice, listnice, godala in najrazličnejše praktične predmete morete kupiti brez vsakega rizika, ker

Posledice so strašne

če se zanemari pravilno negovanje celega telesa. Ze naši očetje in dedje so vedeli, da dnevna uporaba pravega Fellerjevega »Elsalfluida« krepki mišice in kite, daje živcem moči in varuje pred boleznijo. Drženje in umivanje z Elsalfluidom nas obdriže sveže in in odporne, umirja živce in ublažuje bolečine. S svojo mnogostransko uporabo se pokazuje Elsalfluid od zunaj in znotraj vedno koristnim kot staro dobro domače sredstvo in kosmetikum. Močnejše in boljše delovanje kot francosko žganje.

Zahtevajte za poskus v lekarnah in odgovarajočih prodajalnih izročno »Fellerjev« pravi Elsalfluid, v pol kusnih steklenicah po 6-8 Din, dvojnati steklenici po 12-14 Din ali specialnih steklenicah po 20-25 Din. — Po posli prido em cenaja, cim več se naroči nenkrat. Z zavojino in pošiljino vred stane:

10 kusnih ali 6 dvojnati ali 3 specialni steklenici	61 - Din
27	133 -
54	250 -

Narobil nasloviti različno lekole:

Eugen V. Feller, lekarnar v Štubič Donji, Elsaltrg št. 341
Ljubljana. 114 IV.

Kostanjev taninski les

najtočnejše plačilo, običajne dimenzije, celoletna dobava kupi za najvišje cene: Frane Kupnik, Podplat. Ponudite hlode hrastov, brest, javor, orehov! 115

Za lastno ceno

se prodaja vso zimsko blago, kakor barhente, zimske šote itd. Za neveste in žene velika zaloga vsakovrstne volne, svile in šofa (tudi črni) po znižanih cenah. Prej ko kupite si oglejte zalogo pri 78

ANTON MACUN, MANUFAKTURNA TRGOVINA

Maribor, Gosposka ulica 10.

Podružnica v Ptuj.

Kože od divjačine

zajcev, lisic, dihurjev, jazbecev itd., kakor tudi vse vrste surovih kož kupuje po najvišjih dnevnih cenah

Makso Tandler

Zagreb, Boškovičeva ulica 40

Brzjavaj: Tauria Zagreb. — Telefon št. 13-89.

KOSTANJEVA DRVA ZA TANIN

neobeljena, do 1.20 m dolga, od 10 do 45 cm, neklana, kupuje stalno po ugodnih cenah in takojšnjem plačilu, eventualno proti akreditivu: Ernest Marine, Celje, Zrinskega ulica 4. — Posredovalci dobijo provizijo.

Cirilova knjižnica

obsega dosedaj sledeče zvezke:

1. Naša država (razprodano).
2. Jugoslovanski Piemont, 7 Din.
3. Slovenska žena, 10 Din.
4. Moj stric in moj župnik, 8 Din.
5. Gladiatorji, I. del. 8 Din.
6. Gladiatorji, II. del. 10 Din.
7. Nevidni človek, 7 Din.
8. Dušica, I. del 16 Din, II. del 25 Din, III. del (še v tisku).
9. V libijski puščavi, 12 Din.
10. Živ pokopan, 8 Din.
11. Izpovedi socialisti, 16 Din.
12. Džungla, I. del 18 Din, II. del 14 Din.
13. Sumi, šumi Drava, 5 Din.
14. Slovenske gorice, 7 Din.
15. Zgodbe napoleonskega vojaka, 12 Din.
16. Mali svet naših očetov, 28 Din.
17. Iz otroških ust.
18. Kadar rože cveto, 8.50 Din.
19. Zadnji Mohikanec, 11 Din.
20. Dom.
21. Kratka zgodovina Maribora, 20 Din.

TISKARNA SV. CIRILA

V MARIBORU

prilporeča lepe razglednice in dopisnice. Listje in cvetje za rože, svileni in barvasti papir, okrasne trakove, knjige poučne in znanstvene; albume za razglednice in pcezijske; pisarniški papir v kasetah

in mapah; pisalne garniture; nalivna peresa; razne nabožne slike in podobice; rožne vence; molitvenike v izredno lepah vezavah; vse pisarniške in šolske potrebščine; slikovnice za mladino itd.

V TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU
KOROŠKA CESTA 5 in v podružnici ALEKSANDROVA 6

boste kupili najceneje; pisarna naročila se odpremiio najhitreje! Trgovci dobijo običajni popust!

Naložite denar le pri Ljudski posojilnici v Celju

registrirani zadrugi z homejeno zavezó

Cankarjeva ulica 4

poleg davkarije (poprej pri »Belem volu«), kjer je najbolj varno naložen in se najugodnejše obrestuje. 59

Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Posojila po najnižji obrestni meri.